Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1698/2005,

annettu 20 päivänä syyskuuta 2005,

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen

(EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EY) N:o 1463/2006, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2006	L 277	1	9.10.2006
►M2	Neuvoston asetus (EY) N:o 1944/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006	L 367	23	22.12.2006
►M3	Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006	L 384	8	29.12.2006
►M4	Neuvoston asetus (EY) N:o 146/2008, annettu 14 päivänä helmikuuta 2008	L 46	1	21.2.2008

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 4, 9.1.2007, s. 10 (1698/2005)

►C2 Oikaisu, EUVL L 48, 16.2.2007, s. 3 (1463/2006)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1698/2005,

annettu 20 päivänä syyskuuta 2005,

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Maaseudun kehittämispolitiikan olisi tehostettava ja täydennettävä yhteisen maatalouspolitiikan markkina- ja tulotukivälineitä ja edistettävä siten tälle politiikalle perustamissopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Maaseudun kehittämispolitiikassa olisi niin ikään otettava huomioon perustamissopimuksessa vahvistettua taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevat yleiset tavoitteet ja edistettävä niiden saavuttamista. Lisäksi siinä olisi otettava huomioon muut keskeiset poliittiset tavoitteet, jotka esitetään kilpailukykyä ja kestävää kehitystä käsitelleen Lissabonissa ja Göteborgissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä.

(2) Yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen erityismenetelmiä suunniteltaessa otetaan perustamissopimuksen mukaisesti huomioon maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maaseutualueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista.

(3) Kesäkuussa 2003 ja huhtikuussa 2004 toteutetuissa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksissa otettiin käyttöön perusluonteisia muutoksia, jotka ovat omiaan vaikuttamaan merkittävästi yhteisön koko maaseutualueen elinkeinoelämään maatalouden tuotantotapoja, maankäyttömenetelmiä, työllisyyttä ja eri maaseutualueiden laajempia sosiaalisia ja taloudellisia olosuhteita ajatellen.

(4) Yhteisön toimien olisi oltava jäsenvaltioiden toimia täydentäviä tai avustavia. Kumppanuutta olisi lujitettava erityyppisten kumppanien osallistumista koskevilla järjestelyillä ottaen tarkoin huomioon jäsenvaltioiden institutionaaliset valtuudet. Kyseisten kumppanien olisi osallistuttava ohjelmatyön valmisteluun, seurantaan ja arviointiin.

(5) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli maaseudun kehittämistä, mikä johtuu asetuksen ja yhteisen maatalouspolitiikan muiden välineiden välisistä yhteyksistä, eri maaseutualueiden välisten eroavuuksien laajuudesta ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien niukkuudesta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, jolloin taataan monivuotinen yhteisön rahoitus ja keskitetään se toimintalinjoihin, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(6) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä ”maaseuturahasto”, toiminnan ja niiden toimien, joiden rahoitukseen se osallistuu, olisi oltava johdonmukaisia ja yhteensopivia

([1]) Lausunto annettu 7. kesäkuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

▼B

yhteisön muiden politiikkojen kanssa ja yhteisön lainsäädännön mukaisia.

(7) Maaseudun kehittämiseen tähtäävässä toiminnassaan yhteisön tavoitteena on perustamissopimuksen mukaisesti eriarvoisuuden poistaminen sekä naisten ja miesten välisen tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistäminen.

(8) Neuvoston olisi komission ehdotuksesta vahvistettava strategiset suuntaviivat, jotta maaseudun kehittämispolitiikan strateginen sisältö täsmennettäisiin yhteisön ensisijaisten tavoitteiden mukaan ja edistettäisiin täten kyseisen politiikan avoimuutta.

(9) Kunkin jäsenvaltion olisi strategisten suuntaviivojen perusteella laadittava maaseudun kehittämistä koskeva kansallinen strategiansa, joka muodostaa viitekehyksen maaseudun kehittämisohjelmien laadintaan. Jäsenvaltioiden ja komission olisi laadittava kertomuksia kansallisten strategioiden ja yhteisön strategian seurannasta.

(10) Maaseudun kehittämisen ohjelmatyön olisi oltava yhteisön ja kansallisten tavoitteiden mukaista ja täydennettävä muita yhteisön politiikkoja, erityisesti maatalouden markkinapolitiikkaa, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa.

(11) Maaseutualueiden kestävän kehityksen varmistamiseksi on tarpeen keskittyä rajoitettuun määrään yhteisön tason ydintavoitteita, jotka liittyvät maa- ja metsätalouden kilpailukykyyn, maankäyttöön ja ympäristöön sekä kyseisten alueiden elämänlaatuun ja elinkeinoelämän monipuolistamiseen, ja ottaa huomioon tilanteiden erilaisuus, esimerkiksi väestökadosta ja taantumisesta kärsivät syrjäiset maaseutualueet ja kaupunkikeskusten kasvavan paineen alainen kaupunkien läheinen maaseutu.

(12) On tarpeen vahvistaa ohjelmatyötä ja maaseudun kehittämisen ohjelmatyön tarkistamista koskevat yleiset säännöt varmistaen asianmukainen tasapaino näitä ydintavoitteita vastaavien maaseudun kehittämisohjelmien toimintalinjojen välillä. Ohjelmien olisi kestettävä seitsemän vuotta.

(13) Maa- ja metsätalousalan kilpailukyvyn parantamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on tärkeää laatia selkeät kehittämisstrategiat, joilla pyritään parantamaan ja mukauttamaan maataloustuotannon toimijoiden henkilökohtaisia toimintaedellytyksiä sekä fyysistä pääomaa ja laatua.

(14) Alan toimijoiden henkilökohtaisten toimintaedellytysten parantamiseksi olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka liittyvät koulutukseen, tiedotukseen ja tietämyksen levittämiseen, nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamiseen, maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden varhaiseläkkeeseen, viljelijöiden ja metsänomistajien käyttämiin neuvontapalveluihin sekä tilanhoito-, lomitus- ja maatalouden neuvontapalvelujen sekä metsätalouden neuvontapalvelujen perustamiseen.

(15) Koulutuksen, tiedotuksen ja tietämyksen levittämisen osalta maa- ja metsätalousalan kehittyminen ja erikoistuminen edellyttää asianmukaisen tasoista teknistä ja taloudellista koulutusta, mukaan lukien uuden tietotekniikan osaaminen, sekä riittävää tietämystä tuotteiden laatua, tutkimustuloksia ja luonnonvarojen kestävää hallintaa koskevissa asioissa, mukaan luettuina täydentävien ehtojen vaatimukset sekä maisemanhoidon ja -parannuksen kanssa yhteensopivien tuotantomenetelmien käyttö ja ympäristönsuojelu. Sen vuoksi on tarpeen, että koulutus-, tiedotus- ja tietämyksenlevitystoiminta ulotetaan koskemaan kaikkia maatalouden, elintarvikkeiden ja metsätalouden parissa toimivia henkilöitä. Tässä toiminnassa käsitellään niin maa- ja metsätalouden kilpailukykyyn kuin maankäyttöön ja ympäristötavoitteisiinkin liittyviä seikkoja.

▼B

(16) Nuorille viljelijöille myönnettävin erityisetuuksin voidaan auttaa heitä toiminnan aloittamisessa ja tilojen rakenteellisessa mukauttamisessa. Toiminnan aloittamista koskevan toimenpiteen edellytyksenä pitäisi olla elinkeinosuunnitelma, jolla ajan myötä varmistetaan uuden yrityksen toiminnan kehitys.

(17) Maatalouden varhaiseläkkeen tavoitteena olisi oltava luovutettujen tilojen merkittävä rakennemuutos, joka toteutetaan nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista koskevalla toimenpiteellä kyseisen toimenpiteen vaatimusten mukaisesti tai luovuttamalla tila tilakoon kasvattamiseksi, samalla otetaan huomioon tämän alan aiempien yhteisön toimien toteuttamisesta saatu kokemus.

(18) Viljelijöiden ja metsänomistajien pitäisi voida parantaa tilojensa kestävää hoitoa tarjolla olevien tilanhoito- ja neuvontapalvelujen ansiosta. Maatilan neuvontapalvelujen, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ([1]), pitäisi auttaa viljelijöitä arvioimaan maatalousyrityksensä toimintaa ja määrittelemään tarvittavat parannukset suhteessa kyseisessä asetuksessa vahvistettuihin pakollisiin hoitovaatimuksiin ja työturvallisuutta koskeviin yhteisön vaatimuksiin.

(19) Viljelijöitä varten perustettavien tilanhoito-, lomitus- ja maatilaneuvontapalvelujen ja metsänomistajia varten perustettavien metsätalousneuvontapalvelujen pitäisi auttaa heitä mukauttamaan, parantamaan ja helpottamaan tilanhoitoa sekä lisäämään tilojensa kokonaistehokkuutta, koska niiden ansiosta maa- ja metsätalousalan toimijoiden henkilökohtaiset toimintaedellytykset paranevat entisestään.

(20) Fyysisen pääoman osalta olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat maatilojen nykyaikaistamista, metsien taloudellisen arvon parantamista, maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisäämistä, uusien tuotteiden, prosessien ja tekniikoiden kehittämistä maatalous- ja elintarvikealalla sekä metsätaloudessa, maa- ja metsätalousinfrastruktuurin parantamista ja kehittämistä, luonnonmullistusten vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamista ja asianmukaisten ehkäisevien toimenpiteiden käyttöönottoa.

(21) Yhteisön maatilojen investointituen tarkoituksena on nykyaikaistaa maatiloja ja parantaa niiden taloudellista suorituskykyä hyödyntämällä tehokkaammin tuotantotekijöitä, mukaan luettuna uusien tekniikoiden ja innovaatioiden käyttöönotto. Tällöin tähdätään laatuun, luonnonmukaisiin tuotteisiin ja toiminnan monipuolistamiseen tiloilla tai niiden ulkopuolella, mukaan luettuina non-food -tuotanto ja energiakasviala, sekä parannetaan maatilojen ympäristöä, työturvallisuutta, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia olosuhteita ja yksinkertaistetaan investointitukeen sovellettavia edellytyksiä verrattuna edellytyksiin, joista säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ([2]).

(22) Yksityismetsillä on merkittävä asema maaseutualueiden elinkeinotoiminnassa, ja yhteisön tuki on sen vuoksi tärkeä niiden taloudellisen arvon parantamiseksi ja laajentamiseksi, tuotannon monipuolistamiseksi ja markkinamahdollisuuksien lisäämiseksi. Esimerkkinä tästä voidaan mainita uusiutuvan energian ala. Samalla

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 118/2005 (EUVL L 24, 27.1.2005, s. 15).

([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2223/2004 (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 1).

▼B

olisi jatkettava metsien kestävää hoitoa ja säilytettävä niiden moniulotteinen luonne.

(23) Maa- ja metsätalouden alkutuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen parannuksiin olisi kannustettava investointituella, jonka tarkoituksena on parantaa jalostus- ja markkinointisektorin tehokkuutta, edistää maa- ja metsätaloustuotannon jalostamista uusiutuvaksi energiaksi, ottaa käyttöön uusia tekniikoita ja innovaatioita, luoda maa- ja metsätaloustuotteille uusia markkinamahdollisuuksia, painottaa laatua sekä parantaa ympäristönsuojelua, työturvallisuutta, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia, kohdistamalla tuki pääsääntöisesti mikroyrityksille, pienyrityksille ja keskisuurille yrityksille ja muille tiettyä kokoa pienemmille yrityksille, jotka muita paremmin lisäävät paikallisten tuotteiden arvoa, samalla yksinkertaistaen investointitukeen sovellettavia edellytyksiä verrattuna asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 vahvistettuihin edellytyksiin.

(24) Kiristynyt kilpailu huomioon ottaen on tärkeää varmistaa, että maatalous- ja elintarvikeala sekä metsätalous voivat hyötyä markkinamahdollisuuksista soveltamalla laaja-alaisesti innovatiivisia lähestymistapoja uusien tuotteiden, prosessien ja tekniikoiden kehittämisessä. Tätä varten olisi rohkaistava viljelijöitä, elintarviketeollisuutta, raaka-aineiden jalostusteollisuutta sekä muita osapuolia yhteistyöhön.

(25) Maatalousinfrastruktuurin sekä luonnonmullistusten varalta toteutettavien korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden olisi osaltaan edistettävä maa- ja metsätalouden kilpailukyvyn parantamiseen liittyvää toimintalinjaa.

(26) Maataloustuotannon ja -tuotteiden laadun osalta olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa viljelijöitä noudattamaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvia vaatimuksia, rohkaista viljelijöitä osallistumaan elintarvikkeiden laatujärjestelmiin ja myöntää tuottajaryhmille tukea tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten.

(27) Vaatimusten noudattamista koskevan toimenpiteen tavoitteena on auttaa viljelijöitä panemaan nopeammin täytäntöön tiukat vaatimukset, jotka perustuvat ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia ja työturvallisuutta koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, sekä valvoa, että viljelijät noudattavat kyseisiä vaatimuksia. Nämä vaatimukset voivat asettaa viljelijöille uusia velvollisuuksia, minkä vuoksi olisi tarjottava tukea, jolla voidaan osittain kattaa näistä velvollisuuksista aiheutuneet lisäkustannukset tai tulonmenetykset.

(28) Yhteisön tai kansalliseen elintarvikkeiden laatujärjestelmään osallistuville viljelijöille myönnettävää tukea koskevan toimenpiteen tavoitteena on antaa kuluttajille takeet kyseisten järjestelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laadusta, saada maatalouden alkutuotteille lisäarvoa ja lisätä markkinamahdollisuuksia. Koska tällaisiin järjestelmiin osallistumisesta voi aiheutua lisäkustannuksia ja velvollisuuksia, joista ei markkinoilla saada täyttä korvausta, viljelijöitä olisi kannustettava osallistumaan näihin järjestelmiin.

(29) On tarpeen lisätä kuluttajien tietoisuutta edellä mainittujen laatujärjestelmien mukaisesti tuotetuista tuotteista ja niiden erityislaadusta. Tuottajaryhmille olisi myönnettävä tukea kuluttajille suunnattavaan tiedotukseen sekä kansallisiin maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluvien laatujärjestelmien mukaisesti tuotettujen tuotteiden menekinedistämiseen.

(30) On tarpeen varmistaa eräiden vuoden 2003 liittymisasiakirjalla käyttöön otettujen yksittäisten toimenpiteiden, eli osittaista omavaraistuotantoa ja tuottajaryhmiä koskevien toimenpiteiden asteittainen muuttaminen.

▼B

(31) Maankäyttöä koskeviin erityismenetelmiin myönnettävän tuen olisi edistettävä kestävää kehitystä rohkaisemalla viljelijöitä ja erityisesti metsänomistajia soveltamaan maankäyttömenetelmiä, joissa otetaan huomioon tarve luonnonympäristön ja maiseman säilyttämiseen sekä luonnonvarojen suojeluun ja parantamiseen. Tuen avulla olisi edistettävä kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman ja kestävän kehityksen strategiaa koskevien Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien täytäntöönpanoa. Keskeisiä käsittelyä edellyttäviä kysymyksiä ovat biodiversiteetti, Natura 2000 -alueiden hoito, vesien ja maaperän suojelu, ilmastonmuutoksen lieventäminen, mukaan luettuna kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, ammoniakkipäästöjen vähentäminen ja torjunta-aineiden kestävä käyttö.

(32) Metsätalous on olennainen osa maaseudun kehittämistä, ja metsien kestävä hoito ja niiden moniulotteinen luonne olisi sisällytettävä kestävän maankäytön tukemiseen. Metsistä on monenlaista hyötyä: ne tarjoavat raaka-ainetta uusiutuviin ja ympäristöystävällisiin tuotteisiin, ja niillä on suuri merkitys taloudelliselle hyvinvoinnille, biodiversiteetille, maailmanlaajuiselle hiilikierrolle, vesitaseelle, eroosion ja luonnonuhkien torjunnalle sekä sosiaaliselle ja virkistystoiminnalle. Metsätoimenpiteitä olisi toteutettava niiden sitoumusten nojalla, joita yhteisö ja jäsenvaltiot ovat tehneet kansainvälisellä tasolla, ja niiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäohjelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin, joissa olisi otettava huomioon Euroopan metsien suojelua käsitelleissä ministerikokouksissa tehdyt sitoumukset. Metsätoimenpiteiden olisi edistettävä yhteisön metsästrategian täytäntöönpanoa. Kyseinen tuki ei saisi vääristää kilpailua eikä vaikuttaa markkinoihin.

(33) Vuoristoalueiden luonnonhaittakorvausten ja muilla haitta-alueilla maksettavien korvausten tavoitteena olisi maatalousmaan käytön jatkamisen myötä oltava maaseudun säilyttäminen ja kestävien viljelyjärjestelmien ylläpito ja edistäminen. Korvausten tason määrittämiseksi olisi vahvistettava objektiiviset muuttujat, jotta voidaan varmistaa tukijärjestelmän tehokkuus ja sen tavoitteiden saavuttaminen. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 tiettyjen säännösten, jotka koskevat tukea epäsuotuisille alueille, olisi pysyttävä voimassa jonkin aikaa.

(34) Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi viljelijöille olisi myönnettävä edelleenkin tukea alueilla, jotka ovat kärsineet erityishaitoista luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([1]) ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([2]) täytäntöönpanon vuoksi. Lisäksi viljelijöille olisi tarjottava tukea vesistöalueilla, jotka ovat kärsineet haitoista yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([3]) täytäntöönpanon vuoksi.

(35) Maatalouden ympäristötuilla olisi jatkossakin oltava merkittävä asema maaseutualueiden kestävän kehityksen tukemisessa ja ympäristöpalvelujen lisääntyneeseen kysyntään vastaamisessa. Niillä olisi tämän lisäksi kannustettava viljelijöitä ja muita maankäyttäjiä palvelemaan koko yhteiskuntaa ja siksi ottamaan käyttöön tai soveltamaan edelleen maatalouden tuotantomenetelmiä, joissa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden,

([1]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).
([2]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).
([3]) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

▼B

luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maatalouden geenivarojen säilyttämiseen. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti näiden tukien olisi katettava vain sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset vaatimukset.

(36) Viljelijöitä olisi edelleenkin kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia huolehtimalla sellaisille viljelijöille myönnettävästä tuesta, jotka sitoutuvat noudattamaan asiaa koskevat tiukat vaatimukset ylittäviä kotieläintuotannon vaatimuksia.

(37) Ei-tuotannollisiin investointeihin olisi myönnettävä tukea silloin, kun ne ovat tarpeen maatalouden ympäristötukijärjestelmissä tehtyjen sitoumusten tai muiden maatalouden ympäristötavoitteiden toteuttamiseksi taikka kun ne lisäävät maatilalla Natura 2000 -alueiden ja muiden luonnonarvoltaan merkittävien alueiden yleishyödyllistä arvoa.

(38) Metsävaroja olisi laajennettava ja parannettava maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäisellä metsityksellä ympäristönsuojelun edistämiseksi, luonnonuhkien ja metsäpalojen torjumiseksi sekä ilmastonmuutoksen lieventämiseksi. Ensimmäisten metsitysten olisi sovelluttava paikallisiin olosuhteisiin, niissä olisi otettava huomioon ympäristönäkökohdat ja niillä olisi lisättävä luonnon monimuotoisuutta.

(39) Peltometsätalousjärjestelmien ekologinen ja sosiaalinen arvo on suuri, sillä niissä yhdistyvät laajaperäiset maa- ja metsätalousjärjestelmät, joiden tavoitteena on tuottaa korkealaatuista puuta ja muita metsätaloustuotteita. Niiden perustamista olisi tuettava.

(40) Ottaen huomioon metsien merkitys direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY onnistuneelle täytäntöönpanolle metsänomistajille olisi myönnettävä erityistukea kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta aiheutuvien erityisten ongelmien ratkaisemiseen.

(41) Olisi otettava käyttöön sellaisista vapaaehtoisista sitoumuksista maksettavat metsätalouden ympäristötuet, joiden tavoitteena on lisätä biodiversiteettiä, suojella arvokkaita metsäekosysteemejä ja vahvistaa metsien suojeluarvoa suhteessa maaperän eroosioon, vesivarojen ja veden laadun ylläpitoon sekä luonnonuhkiin.

(42) Luonnonmullistusten ja metsäpalojen vahingoittamien metsätalouden tuottokyvyn palauttamiseen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönottamiseen olisi myönnettävä tukea. Metsäpaloja ehkäisevien toimien olisi katettava alueet, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet metsiensuojelusuunnitelmissaan suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin alueiksi.

(43) Metsänomistajien ei-tuotannollisiin investointeihin olisi myönnettävä tukea silloin, kun ne ovat tarpeen metsätalouden ympäristösitoumusten tai muiden ympäristötavoitteiden toteuttamiseksi taikka kun ne lisäävät metsissä asianomaisten alueiden yleishyödyllistä arvoa.

(44) Tämän asetuksen mukaisen maankäyttötuen kohdennetun ja tehokkaan käytön varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä alueet eräiden kyseiseen toimintalinjaan sisältyvien toimenpiteiden mukaista toimintaa varten. Vuoristoalueet ja muut haitta-alueet olisi nimettävä yhteisten puolueettomien kriteerien perusteella. Sen vuoksi olisi kumottava myöhemmästä ajankohdasta neuvoston direktiivit ja päätökset, joissa vahvistetaan tai muutetaan epäsuotuisten alueiden luetteloja maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97 [1] 21 artiklan 2 ja 3 kohdan

[1] EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on kumottuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

▼B

mukaisesti. Natura 2000 -alueet nimetään direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä alueet, jotka soveltuvat metsitykseen ympäristösyistä, joita ovat esimerkiksi eroosion ja luonnonuhkien torjunta tai ilmastonmuutoksen lieventämiseen tähtäävä metsävarojen lisääminen, sekä suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin metsäalueet.

(45) Olisi otettava käyttöön seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan tiettyjen maankäyttötoimenpiteiden mukaisiin tuensaajiin, jotka eivät noudata asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjä pakollisia vaatimuksia koko maatilallaan, ottaen huomioon noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus.

(46) Maaseutualueiden muutoksiin on tarpeen tarjota tukea auttamalla maaseutualueita monipuolistamaan elinkeinojaan maatalouselinkeinon ulkopuolelle ja kehittämään muita kuin maatalouteen liittyviä aloja, tukemaan työllisyyttä, parantamaan peruspalveluja, mukaan lukien paikalliset mahdollisuudet käyttää tieto- ja viestintätekniikoita, ja toteuttamaan maaseutualueiden vetovoimaa lisääviä investointeja, jotta voitaisiin muuttaa kehityssuuntaa, jossa on havaittavissa maaseudun taloudellinen ja sosiaalinen taantuminen sekä väestökato. Tässä yhteydessä on tarpeen pyrkiä myös parantamaan alan toimijoiden henkilökohtaisia toimintaedellytyksiä.

(47) Tukea olisi myönnettävä muihin toimenpiteisiin, jotka liittyvät laajempaan maaseudun elinkeinoelämään. Toimenpiteiden luettelo olisi laadittava Leader-aloitteesta saatujen kokemusten perusteella ja ottaen huomioon maaseudun omien kehitysmahdollisuuksien monialaiset tarpeet.

(48) Paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano voi vahvistaa alueellista yhtenäisyyttä sekä laajemmin maaseudun elinkeinoihin ja väestöön suunnattujen toimenpiteiden välistä synergiaa. Siksi laajempaan maaseudun elinkeinoelämään liittyviä toimenpiteitä olisi toteutettava mieluiten paikallisten kehittämisstrategioiden välityksellä.

(49) On tarpeen määritellä selkeästi periaatteet, jotka tekevät maaseutualueiden elämänlaadun parantamista ja maaseudun elinkeinoelämän monipuolistamista koskevasta toimintalinjasta johdonmukaisen ja täydentävän suhteessa muihin yhteisön rahoitusvälineisiin ja erityisesti koheesiopolitiikan välineisiin.

(50) Leader-aloite on kolmen ohjelmakauden jälkeen saavuttanut tavoitteet, joiden ansiosta Leader-lähestymistapa on mahdollista sisällyttää maaseutualueilla laajemmin valtavirran maaseudun kehittämisohjelmiin. Sen vuoksi olisi säädettävä, että Leader-lähestymistavan perusperiaatteet siirretään ohjelmiin erityisen toimintalinjan muodossa ja määritellään paikalliset toimintaryhmät sekä tuettavat toimenpiteet, mukaan luettuina kumppanuusvalmiuksien parantaminen, paikallisten strategioiden täytäntöönpano, yhteistyö, verkottuminen ja pätevyyden hankkiminen.

(51) Leader-lähestymistavan tärkeyden huomioon ottaen merkittävä osuus maaseuturahaston määrärahoista olisi varattava kyseiseen toimintalinjaan.

(52) Maaseuturahastosta tulee myöntää teknisen avun muodossa tukea ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviin toimiin. Yhteisön tasolla olisi perustettava maaseudun kehittämisverkosto osana yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 [1] 5 artiklassa tarkoitettua teknistä apua.

(53) Olisi annettava säännökset käytettävissä olevien varojen jakamisesta. Näiden varojen olisi oltava vuosien 2007—2013 rahoitus-

[1] EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

näkymien mukaisia. Maaseudun kehittämisen kokonaismäärärahat olisi jaettava vuosittain. Olisi sallittava määrärahojen merkittävä keskittäminen lähentymistavoitealueille.

(54) Olisi säädettävä, että neuvosto päättää tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen määrän 1 päivästä tammikuuta 200731 päivään joulukuuta 2013 ulottuvalla kaudella, sen jakaantumisen eri vuosille sekä vähimmäismäärän, joka keskitetään lähentymistavoitealueille vuodesta 2007 vuoteen 2013 ulottuvien rahoitusnäkymien ja samalle kaudelle tehdyn, talousarviota koskevaa kurinalaisuutta ja talousarviomenettelyn parantamista koskevan toimielinten sopimuksen mukaisesti.

(55) Jäsenvaltiolle lähentymistavoitteeseen EMOTR: n ohjausosastosta myönnettävät vuotuiset maaseuturahaston määrärahat yhdessä rakennerahastoista, koheesiorahastosta ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä ([1]) (jäljempänä ”KOR”) myönnettävien määrärahojen kanssa olisi rajoitettava enimmäismäärään, joka vahvistetaan ottaen huomioon jäsenvaltion valmiudet hyödyntää näitä määrärahoja.

(56) Jäsenvaltioiden käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen alustava jako olisi vahvistettava objektiivista ja avointa menetelmää käyttäen.

(57) Näiden varojen lisäksi jäsenvaltioiden pitäisi ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1290/2005 12 artiklan 2 kohdan mukaiset varat.

(58) Maaseuturahaston käytettävissä oleville määrärahoille olisi tehtävä ohjelmatyötä varten kiinteämääräinen indeksikorjaus.

(59) Maaseuturahaston rahoitusosuus maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön olisi vahvistettava suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin ottaen huomioon maankäyttöä ja ympäristöä koskevan toimintalinjan tärkeys, lähentymistavoitekelpoisten alueiden tilanne ja Leader-lähestymistavan painoarvo.

(60) Perustamissopimuksessa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin sekä saariin, jotka kuuluvat tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93 ([2]) soveltamisalaan, olisi sovellettava tiettyjä maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevia erityissäännöksiä sekä asianmukaista yhteisrahoitusosuutta maaseuturahastosta, jotta lievennettäisiin erityisiä rajoituksia ja rakenteellisia ongelmia, joita maa- ja metsätaloustoimintaan sekä maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisäämiseen liittyy syrjäisen sijainnin, saaristoaseman tai pitkien etäisyyksien vuoksi ja sen vuoksi, että maaseudun elinkeinoelämä kyseisillä alueilla on riippuvainen rajoitetusta määrästä maataloustuotteita, ja jotta edistettäisiin tehokasta maaseudun kehittämispolitiikkaa.

(61) Olisi vahvistettava menojen tukikelpoisuutta koskevat kansalliset säännöt toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja rajoittamatta poikkeuksien vahvistamista.

(62) Jotta varmistetaan, että maaseuturahaston tuki on tehokasta ja oikeudenmukaista ja että sillä saavutetaan kestäviä vaikutuksia, olisi annettava säännökset, joilla taataan investointeihin liittyvien toimien pysyvyys ja vältetään maaseuturahaston käyttäminen epäterveen kilpailun aikaansaamiseen.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1263/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54).

([2]) EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003.

▼B

(63) Maaseuturahastosta tuettujen toimien hajautettuun täytäntöönpanoon olisi liitettävä takeet, jotka koskevat erityisesti täytäntöönpanon laatua, tuloksia, moitteetonta varainhoitoa ja valvontaa.

(64) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen hallinto- ja valvontajärjestelmien moitteettoman toiminnan. Tätä varten on tarpeen vahvistaa hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet ja perustehtävät. Sen vuoksi on edelleen tarpeen nimetä yksi hallintoviranomainen ja täsmentää sen vastuualat.

(65) Kussakin maaseudun kehittämisohjelmassa olisi toteutettava asianmukaista seurantaa, josta vastaa seurantakomitea ja joka perustuu yhteisiin seuranta- ja arviointisääntöihin, jotka vahvistetaan ja pannaan täytäntöön kumppanuudessa jäsenvaltioiden kanssa pyrkien vastaamaan tehokkaasti maaseudun kehittämisen erityistarpeisiin.

(66) Maaseuturahastosta tuettujen toimien tehokkuus ja vaikutus riippuu myös yhteisiin seuranta- ja arviointisääntöihin perustuvasta tehostetusta arvioinnista. Ohjelmien arvioinnissa olisi otettava erityisesti huomioon niiden valmistelu, täytäntöönpano ja loppuun saattaminen.

(67) Jotta kumppanuudesta tulisi tehokas ja yhteisön toimintaa edistävä, kumppanuudesta olisi tiedotettava mahdollisimman laajasti. Tästä ovat vastuussa ohjelmia hallinnoivat viranomaiset.

(68) Tässä asetuksessa määriteltyyn maaseudun kehittämiseen pitäisi voida myöntää jäsenvaltion tukea ilman yhteisön osarahoitusta. Tällaisen tuen huomattavan taloudellisen merkityksen vuoksi ja sen johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kanssa sekä menettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi vahvistettava erityiset valtiontukisäännöt ottaen huomioon myös asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamisesta saadut kokemukset. Lisäksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat ohjelmatyön osana ja tämän asetuksen säännösten mukaista ilmoitusmenettelyä noudattaen myöntää valtiontukea, joka on tarkoitettu lisärahoitukseksi yhteisön tukea saavaan maaseudun kehittämiseen.

(69) On tarpeen vahvistaa säännöt, joilla helpotetaan nykyisestä tukijärjestelmästä uuteen maaseudun kehittämisen tukijärjestelmään siirtymistä.

(70) Tässä asetuksessa säädetty uusi tukijärjestelmä korvaa nykyisen tukijärjestelmän. Näin ollen asetus (EY) N:o 1257/1999 olisi kumottava 1 päivästä tammikuuta 2007 lukuun ottamatta tiettyjä epäsuotuisia alueita koskevia säännöksiä, jotka olisi kumottava myöhemmin.

(71) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(72) Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa on kuultu ([2]).

(73) Alueiden komiteaa on kuultu ([3]),

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Lausunto annettu 9. maaliskuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) Lausunto annettu 23. helmikuuta 2005 (EUVL C 164, 5.7.2005, s. 18).

▼B

I OSASTO

TUEN TAVOITTEET JA YLEISET SÄÄNNÖT

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa

1) vahvistetaan yleiset säännöt maaseudun kehittämiseen myönnettävälle yhteisön tuelle, joka rahoitetaan asetuksella (EY) N:o 1290/2005 perustetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (jäljempänä ”maaseuturahasto”);

2) määritellään tavoitteet, joihin maaseudun kehittämispolitiikalla on pyrittävä;

3) määritellään maaseudun kehittämispolitiikan strateginen sisältö, johon kuuluu myös menetelmä maaseudun kehittämispolitiikkaa koskevien yhteisön strategisten suuntaviivojen, jäljempänä ”yhteisön strategiset suuntaviivat”, ja kansallisen strategiasuunnitelman vahvistamiseksi;

4) määritellään maaseudun kehittämisen toimintalinjat ja toimenpiteet;

5) vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan kumppanuuteen, ohjelmatyöhön, arviointiin, varainhoitoon, seurantaan ja valvontaan jäsenvaltioiden ja komission välisen vastuunjaon perusteella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ”ohjelmatyöllä” monivaiheista organisointi-, päätöksenteko- ja rahoitusmenettelyä, jonka tavoitteena on panna täytäntöön yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteinen toiminta monivuotiselta pohjalta maaseuturahaston toimintalinjojen tavoitteiden saavuttamiseksi;

b) ”alueella” alueyksikköä, joka vastaa yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 ([1]) tarkoitettua tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasoa I tai II (NUTS-taso 1 ja 2);

c) ”toimintalinjalla” joukkoa johdonmukaisia toimenpiteitä, joiden erityistavoitteet ovat suoraa seurausta kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja jotka edistävät yhtä tai useampaa 4 artiklassa esitettyä tavoitetta;

d) ”toimenpiteellä” joukkoa toimia, joilla 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimintalinja pyritään panemaan täytäntöön;

e) ”toimella” hanketta, sopimusta tai järjestelyä tai muuta tointa, joka on valittu noudattaen kyseisen maaseudun kehittämisohjelman osalta

([1]) EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1.

▼B

vahvistettuja perusteita ja jonka yksi tai useampi tuensaaja panee täytäntöön tavalla, joka mahdollistaa 4 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisen;

f) ”yhteisillä seuranta- ja arviointisäännöillä” komission ja jäsenvaltioiden kehittämää yleistä lähestymistapaa, jossa määritellään rajoitettu määrä yhteisiä indikaattoreita, jotka liittyvät perustason tilanteeseen ja ohjelmien rahoituksen toteuttamiseen, tuotokseen, tuloksiin ja vaikutuksiin;

g) ”paikallisella kehittämisstrategialla” johdonmukaista joukkoa toimia, joilla pyritään vastaamaan paikallisiin tavoitteisiin ja tarpeisiin ja jotka pannaan täytäntöön kumppanuudessa soveltuvalla tasolla;

h) ”tuensaajalla” julkista tai yksityistä toimijaa, elintä tai yritystä, joka vastaa toimien täytäntöönpanosta tai tuen vastaanottamisesta;

i) ”julkisilla menoilla” toimien rahoitukseen myönnettyä julkista rahoitusosuutta, joka on peräisin valtion talousarviosta, alueellisten ja paikallisten viranomaisten talousarviosta tai Euroopan yhteisöjen talousarviosta, sekä muita vastaavia menoja; julkisena rahoitusosuutena pidetään toimien rahoitukseen myönnettyjä rahoitusosuuksia, jotka ovat peräisin julkisoikeudellisten elinten tai yhdistysten talousarviosta taikka yhdestä tai useammasta alueellisesta tai paikallisesta viranomaisesta muodostetun yhteenliittymän talousarviosta taikka julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY ([1]) tarkoitettujen julkisoikeudellisten elinten talousarviosta;

j) ”lähentymistavoitteella” Euroopan aluekehitysrahastoa (jäljempänä ”EAKR”), Euroopan sosiaalirahastoa (jäljempänä ”ESR”) ja koheesiorahastoa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaista vähiten kehittyneitä jäsenvaltioita ja alueita koskevan toimen tavoitetta 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen ajanjakson osalta.

II LUKU

TEHTÄVÄT JA TAVOITTEET

3 artikla

Tehtävät

Maaseuturahasto edistää osaltaan maaseudun kestävää kehittämistä kaikkialla yhteisössä tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan markkina- ja tulotukivälineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa.

4 artikla

Tavoitteet

1. Maaseudun kehittämistuella pyritään

a) parantamaan maa- ja metsätalouden kilpailukykyä rakenneuudistukseen, kehittämiseen ja innovaatioihin myönnettävän tuen avulla;

([1]) EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼B

b) parantamaan ympäristön ja maaseudun tilaa maankäyttöön myönnettävän tuen avulla;

c) parantamaan elämänlaatua maaseutualueilla ja kannustamaan elinkeinoelämän monipuolistamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut tavoitteet pannaan täytäntöön IV osastossa määriteltyjen neljän toimintalinjan avulla.

III LUKU

TUEN PERIAATTEET

5 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Maaseuturahastosta myönnetään tukea, joka täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia, joilla yhteisön ensisijaiset tavoitteet pyritään panemaan täytäntöön.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että maaseuturahaston ja jäsenvaltioiden tuki on yhteisön toimien, politiikkojen ja tavoitteiden mukaista. Maaseuturahaston tuen on oltava taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tavoitteiden ja erityisesti yhteisön kalatalouden tukivälineen tavoitteiden mukaista.

3. Tämä johdonmukaisuus varmistetaan 9 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön strategisissa suuntaviivoissa, 11 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa strategiasuunnitelmassa, 15 artiklassa tarkoitetuissa maaseudun kehittämisohjelmissa ja 14 artiklassa tarkoitetussa komission vuotuisessa kertomuksessa.

4. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat vastuualueidensa mukaisesti eri rahastoista — EAKR, ESR, koheesiorahasto ja yhteisön kalatalouden tukiväline — myönnetyn tuen sekä Euroopan investointipankin (jäljempänä ”EIP”) ja muiden yhteisön rahoitusvälineiden tukitoimien yhteensovittamisen.

5. On varmistettava johdonmukaisuus myös Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettujen toimenpiteiden kanssa.

6. Tämän asetuksen mukaista tukea ei voida myöntää yhteisten markkinajärjestelyjen mukaista tukea saaviin järjestelmiin lukuun ottamatta mahdollisia 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisia myöhemmin määriteltäviä poikkeuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maaseuturahastosta rahoitettavat toimet ovat perustamissopimuksen ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisia.

6 artikla

Kumppanuus

1. Maaseuturahaston tuki pannaan täytäntöön komission ja jäsenvaltioiden välisillä tiiviillä neuvotteluilla, jäljempänä ”kumppanuus”, ja kuullen jäsenvaltioiden voimassa olevien sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti nimeämiä viranomaisia ja elimiä, joita ovat

a) toimivaltaiset alueelliset, paikalliset ja muut viranomaiset;

▼B

b) talouselämän edustajat ja työmarkkinaosapuolet;

c) kaikki muut asiaan kuuluvat tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja kansalaisjärjestöjä, ympäristöjärjestöt mukaan lukien, sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisestä vastuussa olevat tahot.

Jäsenvaltion on nimettävä kansalliselta, alueelliselta ja paikalliselta tasolta sekä talouselämän edustajien, työmarkkinaosapuolten, ympäristöjärjestöjen tai muiden piirien joukosta edustavimmat kumppanit (jäljempänä ”kumppanit”). Jäsenvaltion on luotava edellytykset kaikkien asianomaisten tahojen laajalle ja tehokkaalle osallistumiselle kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti ja samalla otettava huomioon tarve edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa sekä kestävää kehitystä ottamalla mukaan ympäristön suojelua ja parantamista koskevat vaatimukset.

2. Kumppanuutta on harjoitettava ottaen asianmukaisesti huomioon kunkin 1 kohdassa määritellyn osapuolen institutionaalinen, oikeudellinen ja rahoitusvastuu.

3. Kumppanuus koskee kansallisen strategiasuunnitelman valmistelua ja seurantaa sekä maaseudun kehittämisohjelmien valmistelua, täytäntöönpanoa, seurantaa ja arviointia. Jäsenvaltion on huolehdittava, että asiaan kuuluvat kumppanit osallistuvat ohjelmatyön eri vaiheisiin, ottaen asianmukaisesti huomioon kullekin vaiheelle asetetun määräajan.

7 artikla

Toissijaisuusperiaate

Jäsenvaltiot ovat omien institutionaalisten järjestelyjensä mukaisesti vastuussa maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanosta soveltuvalla aluetasolla tämän asetuksen säännöksiä noudattaen.

8 artikla

Miesten ja naisten välinen tasa-arvo ja syrjimättömyys

Jäsenvaltiot ja komissio edistävät miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja takaavat, että kaikenlainen sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä estetään ohjelman täytäntöönpanon eri vaiheissa.

Tämä kattaa suunnittelu-, täytäntöönpano-, valvonta- ja arviointivaiheet.

▼B

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN

I LUKU

YHTEISÖN STRATEGISET SUUNTAVIIVAT

9 artikla

Sisältö ja vahvistaminen

1. Neuvosto vahvistaa maaseudun kehittämispolitiikkaa koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyväksi ohjelmakaudeksi yhteisön tasolla asetettujen ensisijaisten poliittisten tavoitteiden perusteella.

Näissä suuntaviivoissa vahvistetaan kyseiseksi ohjelmakaudeksi maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön tason strategiset tavoitteet jokaisen tässä asetuksessa säädetyn toimintalinjan täytäntöönpanemiseksi.

2. Päätös yhteisön strategisista suuntaviivoista tehdään perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen viimeistään 20 päivänä helmikuuta 2006. Kyseinen päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

10 artikla

Uudelleentarkastelu

Yhteisön strategiset suuntaviivat voidaan tarkistaa erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen tärkeimpien muutosten huomioon ottamiseksi.

II LUKU

KANSALLISET STRATEGIASUUNNITELMAT

11 artikla

Sisältö

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kansallinen strategiasuunnitelma, jossa ilmoitetaan maaseuturahaston ja kyseisen jäsenvaltion toiminnan tavoitteet ottaen huomioon yhteisön strategiset suuntaviivat, niiden erityistavoitteet sekä maaseuturahastosta ja muista rahoituslähteistä saatava rahoitus.

2. Kansallisen strategiasuunnitelman avulla on varmistettava, että maaseudun kehittämiseen myönnettävä yhteisön tuki on yhteisön strategisten suuntaviivojen mukaista ja että yhteisön tavoitteet, kansalliset tavoitteet ja alueelliset tavoitteet ovat kaikki keskenään yhteensopivia. Kansallinen strategiasuunnitelma toimii viitetyökaluna maaseuturahaston ohjelmatyön valmistelussa. Se pannaan täytäntöön maaseudun kehittämisohjelmissa.

3. Kuhunkin kansalliseen strategiasuunnitelmaan on sisällyttävä

a) arvio taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta, ympäristötilanteesta ja kehitysmahdollisuuksista;

▼B

b) yhteisön ja asianomaisen jäsenvaltion yhteistä toimintaa varten valittu strategia, josta käy ilmi, että valinnat on tehty yhteisön strategisia suuntaviivoja noudattaen;

c) kunkin toimintalinjan mukaiset maaseudun kehittämisen aihe- ja aluekohtaiset tavoitteet, mukaan luettuina tärkeimmät määrällisesti ilmaistut tavoitteet ja asiaan kuuluvat seuranta- ja arviointi-indikaattorit;

d) luettelo kansallisen strategiasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi toteutettavista maaseudun kehittämisohjelmista ja maaseuturahaston määrärahojen alustava jako kuhunkin ohjelmaan, mukaan luettuina asetuksen (EY) N:o 1290/2005 12 artiklan 2 kohdassa säädetyt määrät;

e) keinot, joilla varmistetaan yhteensovittaminen muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden, EAKR: n, ESR: n, koheesiorahaston, yhteisön kalatalouden tukivälineen ja EIP: n kanssa;

f) tarvittaessa talousarvio lähentymistavoitteen saavuttamiseksi;

g) kuvaus yksityiskohtaisista säännöistä ja ilmoitus määrästä, joka on varattu 66 artiklan 3 kohdassa ja 68 artiklassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston perustamista varten.

12 artikla

Kansallisen strategiasuunnitelman tekeminen

1. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä kansallinen strategiasuunnitelmansa sen jälkeen, kun yhteisön strategiset suuntaviivat on vahvistettu.

Suunnitelma on tehtävä jäsenvaltioiden institutionaalisia järjestelyjä noudattaen 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien kanssa tehdyn tiiviin yhteistyön perusteella. Se on laadittava tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, ja sen on katettava kausi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

2. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä kansallinen strategiasuunnitelmansa komissiolle ennen maaseudun kehittämisohjelmiensa toimittamista.

III LUKU

STRATEGINEN SEURANTA

13 artikla

Jäsenvaltioiden yhteenvetokertomukset

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran vuonna 2010 ja sen jälkeen joka toinen vuosi viimeistään 1 päivänä lokakuuta yhteenvetokertomus jäsenvaltion kansallisen strategiasuunnitelman ja tavoitteiden täytäntöönpanon edistymisestä ja siitä, miten ne ovat edistäneet maaseudun kehittämistä koskevien yhteisön strategisten suuntaviivojen noudattamista. Viimeinen yhteenvetokertomus on toimitettava viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2014.

2. Kertomuksessa on tehtävä yhteenveto 82 artiklassa tarkoitetuista ohjelman vuotuisista täytäntöönpanokertomuksista aiemmilta vuosilta ja ilmoitettava erityisesti

▼B

a) maaseudun kehittämisohjelmien saavutukset ja tulokset suhteessa kansallisessa strategiasuunnitelmassa vahvistettuihin indikaattoreihin;

b) jatkuvien arviointitoimien tulokset kunkin ohjelman osalta.

3. Edellä 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhtenäisten ohjelmien osalta sisällyttää 82 artiklassa tarkoitettuihin vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot 82 artiklassa säädetyssä määräajassa.

14 artikla

Komission kertomus

1. Komissio laatii ensimmäisen kerran vuonna 2011 ja sen jälkeen joka toisen vuoden alussa kertomuksen, jossa tehdään yhteenveto kansallisten strategiasuunnitelmien ja yhteisön strategisten suuntaviivojen täytäntöönpanoon liittyvistä tärkeimmistä saavutuksista, suuntauksista ja haasteista. Viimeinen komission kertomus on esitettävä vuoden 2015 alussa.

Komissio laatii kertomuksen 13 artiklassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden yhteenvetokertomuksista tekemiensä analyysien ja arviointien sekä muiden saatavilla olevien tietojen perusteella. Siinä ilmoitetaan toimenpiteet, joita jäsenvaltiot ja komissio ovat toteuttaneet tai tulevat toteuttamaan varmistaakseen kertomuksen päätelmien asianmukaisen noudattamisen.

2. Komission kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

III OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

OHJELMATYÖN SISÄLTÖ

15 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmat

1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa pannaan täytäntöön maaseudun kehittämisstrategia toimenpiteillä, jotka on ryhmitelty IV osastossa määriteltyjen toimintalinjojen mukaan. Maaseuturahastosta haetaan tukea näiden toimintalinjojen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kunkin maaseudun kehittämisohjelman voimassaolon on ajoituttava 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliselle kaudelle.

2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia.

3. Jäsenvaltiot, joilla on alueellisia ohjelmia, voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät.

▼B

16 artikla

Ohjelmien sisältö

Jokaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan on sisällyttävä

a) tilanneanalyysi vahvuuksista ja heikkouksista, tilanteen korjaamiseksi valittu strategia ja 85 artiklassa tarkoitettu ennakkoarviointi;

b) perustelut valituille tavoitteille ottaen huomioon yhteisön strategiset suuntaviivat ja kansallinen strategiasuunnitelma sekä ennakkoarvioinnin perusteella odotetut vaikutukset;

c) toimintalinjoja koskevat tiedot ja kunkin toimintalinjan osalta ehdotetut toimenpiteet ja niitä koskeva kuvaus, mukaan luettuina todennettavissa olevat erityistavoitteet ja 81 artiklassa tarkoitetut indikaattorit, joiden avulla voidaan mitata ohjelman edistymistä, tehokkuutta ja toimivuutta;

d) rahoitussuunnitelma, jossa on kaksi taulukkoa:

— taulukko, jossa vahvistetaan 69 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti kullekin vuodelle suunniteltu maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuus. Tarvittaessa rahoitussuunnitelmasta on käytävä maaseuturahaston kokonaisrahoituksen osalta erikseen ilmi ne määrärahat, jotka osoitetaan lähentymistavoitealueille. Maaseuturahaston suunnitellun vuotuisen rahoitusosuuden on oltava rahoitusnäkymien mukainen,

— taulukko, jossa määritellään koko ohjelmakauden ajalta ja jokaisen toimintalinjan osalta suunnitellut yhteisön rahoitusosuuden ja kansallisten julkisten rahoitusosuuksien määrät, maaseuturahaston rahoitusosuuden taso kunkin toimintalinjan osalta sekä tekniseen apuun varattu määrä. Tarvittaessa taulukosta on käytävä erikseen ilmi lähentymistavoitealueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus ja vastaavat kansalliset julkiset rahoitusosuudet;

e) suunniteltujen toimenpidekohtaisten määrien alustava jakautuminen julkisiin ja yksityisiin menoihin;

f) tarvittaessa kansallista lisärahoitusta koskeva taulukko kunkin toimintalinjan osalta 89 artiklan mukaisesti;

g) tiedot, jotka ovat tarpeen kilpailusääntöjen noudattamisen arvioimiseksi ja tarvittaessa luettelo perustamissopimuksen 87—89 artiklan nojalla sallituista tukijärjestelmistä, joita käytetään ohjelmien täytäntöönpanoon;

h) selvitys siitä, miten ohjelma täydentää muista yhteisen maatalouspolitiikan ja koheesiopolitiikan välineistä sekä yhteisön kalatalouden tukivälineestä rahoitettuja toimenpiteitä;

i) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina

i) kaikkien 74 artiklan 2 kohdassa säädettyjen viranomaisten nimeäminen jäsenvaltiossa ja tiedoksi tiivistelmä hallinto- ja valvontarakenteesta,

ii) kuvaus seuranta- ja arviointijärjestelmistä sekä seurantakomitean kokoonpanosta,

iii) säädökset, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen;

▼B

j) edellä 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien nimeäminen ja kumppanien kuulemisten tulokset.

17 artikla

Tavoitteiden välinen tasapaino

1. Kuhunkin 4 artiklassa tarkoitettuun kolmeen tavoitteeseen suunnatun yhteisön rahoitusosuuden on oltava vähintään 10 prosenttia ohjelmaan myönnetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, kun kyse on IV osaston I luvun 1 ja 3 jaksoissa tarkoitetuista toimintalinjoista 1 ja 3, ja vähintään 25 prosenttia ohjelmaan myönnetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, kun kyse on IV osaston I luvun 2 jaksossa tarkoitetusta toimintalinjasta 2. Ranskan merentakaisten departementtien ohjelmia varten myönnetyn yhteisön vähimmäisrahoitusosuuden on oltava 10 prosenttia, kun on kyse toimintalinjasta 2.

2. Vähintään 5 prosenttia maaseuturahastosta ohjelmaan myönnettävästä kokonaisrahoituksesta on varattava IV osaston I luvun 4 jaksossa tarkoitetun toimintalinjan 4 täytäntöönpanoon. Tämä määrä on mukana 1 kohdassa säädetyissä prosenttiluvuissa. Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta toimintalinjan 4 täytäntöönpanoon tarkoitettua 5 prosentin suuruista yhteisön vähimmäisrahoitusosuutta voidaan asteittain vähentää ohjelmakaudella niin, että keskimäärin vähintään 2,5 prosenttia maaseuturahastosta myönnettävästä kokonaisrahoituksesta varataan toimintalinjalle 4.

▼M1

Bulgarian ja Romanian osalta kaudella 2010–2013 sovelletaan keskimäärin vähintään 2,5 prosentin suuruista osuutta maaseuturahaston toimintalinjalle 4 myöntämästä kokonaisrahoituksesta. Maatalousrahastosta tälle toimintalinjalle kaudella 2007–2009 myönnettävät osuudet otetaan huomioon laskettaessa mainittua prosenttiosuutta.

▼B

II LUKU

LAATIMINEN, HYVÄKSYMINEN JA TARKISTAMINEN

18 artikla

Laatiminen ja hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on laadittava maaseudun kehittämisohjelmat 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien kanssa tehdyn tiiviin yhteistyön perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 16 artiklassa mainitut tiedot sisältävä ehdotus kustakin maaseudun kehittämisohjelmasta.

3. Komissio arvioi ehdotetut ohjelmat ottaen huomioon niiden johdonmukaisuuden yhteisön strategisten suuntaviivojen, kansallisen strategiasuunnitelman ja tämän asetuksen kanssa.

Jos komissio katsoo, että maaseudun kehittämisohjelma ei ole yhteisön strategisten suuntaviivojen, kansallisen strategiasuunnitelman tai tämän asetuksen mukainen, se kehottaa jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa vastaavasti.

4. Kukin maaseudun kehittämisohjelma hyväksytään 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

19 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltion on tarkistettava ja tarvittaessa loppukauden osalta mukautettava maaseudun kehittämisohjelmia seurantakomitean annettua hyväksyntänsä. Näissä tarkistuksissa on otettava huomioon arviointien ja komission kertomusten päätelmät, erityisesti jotta tehostettaisiin tai mukautettaisiin tapaa, jolla yhteisön ensisijaiset tavoitteet otetaan huomioon.

2. Komissio tekee maaseudun kehittämisohjelmien tarkistamispyynnöistä päätöksen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut tällaisen tarkistamispyynnön. Komission hyväksyntää edellyttävät muutokset määritellään 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV OSASTO

MAASEUDUN KEHITTÄMISTÄ KOSKEVA TUKI

I LUKU

TOIMINTALINJAT

1 JAKSO

Toimintalinja 1

Maa- ja metsätalousalan kilpailukyvyn parantaminen

20 artikla

Toimenpiteet

Maa- ja metsätalousalan kilpailukykyä koskeva tuki sisältää

a) toimenpiteet alan toimijoiden tietämyksen ja henkilökohtaisten toimintaedellytysten parantamiseksi seuraavin keinoin:

   i) maa- ja metsätalous- ja elintarvikealoilla toimiville henkilöille tarjottavaa ammatillista koulutusta ja tiedotusta koskevat toimet, tieteellisen tiedon ja innovatiivisten käytäntöjen levittäminen mukaan luettuina,

   ii) nuorten viljelijöiden aloitustuki,

   iii) maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden varhaiseläke,

   iv) maanviljelijöiden ja metsänomistajien käyttämät neuvontapalvelut,

   v) tilanhoito- ja lomituspalvelujen sekä maatalouden neuvontapalvelujen ja metsätalouden neuvontapalvelujen perustaminen;

b) toimenpiteet alan fyysisen pääoman rakenteelliseksi uudistamiseksi ja kehittämiseksi sekä innovoinnin edistämiseksi, seuraavin keinoin:

   i) maatilojen nykyaikaistaminen,

   ii) metsien taloudellisen arvon parantaminen,

▼B

iii) maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen,

iv) yhteistyö uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi maatalous- ja elintarvikealoilla sekä metsätaloudessa,

v) maa- ja metsätalouden kehittämiseen ja mukauttamiseen liittyvien infrastruktuurien parantaminen ja kehittäminen,

vi) luonnonmullistusten vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto;

c) toimenpiteet maataloustuotannon ja -tuotteiden laadun parantamiseksi seuraavin keinoin:

i) viljelijöiden auttaminen sopeutumaan yhteisön lainsäädäntöön perustuviin tiukkoihin vaatimuksiin,

ii) elintarvikkeiden laatujärjestelmiin osallistuville viljelijöille myönnettävä tuki,

iii) tuottajaryhmille myönnettävä tuki elintarvikkeiden laatujärjestelmien mukaisia tuotteita koskevia tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten;

d) ►M1 Bulgariaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Romaniaa, Sloveniaa ja Slovakiaa koskevat siirtymäkauden toimenpiteet, jotka liittyvät ◄

i) rakenneuudistuksen kohteena olevien osittaisten omavaraistilojen tukemiseen,

ii) tuottajaryhmien perustamisen tukemiseen.

1 alajakso

Alan toimijoiden tietämyksen ja henkilökohtaisten toimintaedellytysten parantamiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

21 artikla

Ammatillista koulutusta ja tiedotusta koskevat toimet

Edellä 20 artiklan a alakohdan i alakohdassa säädetyn tuen piiriin ei kuulu opetus tai koulutus, joka on osa keskiasteen tai sitä ylemmän koulutusasteen tavanomaisia maa- ja metsätalouden koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

22 artikla

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

1. Edellä 20 artiklan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään henkilöille, jotka

a) ovat alle 40-vuotiaita ja ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaaviksi maatalousyrittäjiksi;

b) ovat riittävän ammattitaitoisia;

▼B

c) esittävät maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelman.

2. Tukea myönnetään enintään liitteessä vahvistettu määrä.

23 artikla

Varhaiseläke

1. Edellä 20 artiklan a alakohdan iii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään

a) maanviljelijöille, jotka päättävät lopettaa maataloustoiminnan harjoittamisen ja luovuttaa tilansa muille viljelijöille;

b) maataloustyöntekijöille, jotka päättävät lopettaa pysyvästi maatilalla työskentelyn tilan luovuttamisen yhteydessä.

2. Luopujan on

a) oltava luovutushetkellä vähintään 55-vuotias muttei vielä yleisessä eläkeiässä tai oltava luovutushetkellä enintään kymmenen vuotta nuorempi kuin yleinen eläkeikä kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) luovuttava pysyvästi kaikesta kaupallisen maatalouden harjoittamisesta;

c) täytynyt harjoittaa maataloutta kymmenen vuoden ajan ennen luovutusta.

3. Tilan jatkajan on

a) seurattava luopujaa ryhtymällä 22 artiklan mukaisesti maatalousyrittäjäksi; tai

b) oltava alle 50-vuotias maanviljelijä tai yksityisoikeudellinen yhteisö ja otettava haltuunsa edeltäjänsä luovuttama maatila sen koon lisäämiseksi.

4. Maataloustyöntekijän on

a) oltava vähintään 55-vuotias muttei vielä yleisessä eläkeiässä tai oltava enintään kymmenen vuotta nuorempi kuin yleinen eläkeikä kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) täytynyt edellisen viiden vuoden aikana käyttää vähintään puolet työajastaan maataloustyöhön avustavana perheenjäsenenä tai maataloustyöntekijänä;

c) täytynyt työskennellä luopujan maatilalla vähintään kahta kokopäiväisesti työskenneltyä vuotta vastaava aika luopujan varhaiseläkkeelle siirtymistä edeltävien neljän vuoden aikana;

d) kuuluttava sosiaaliturvajärjestelmään.

5. Varhaiseläketuen kokonaiskesto on luopujan ja maataloustyöntekijän osalta enintään 15 vuotta. Se ei saa jatkua sen jälkeen, kun luopuja on täyttänyt 70 vuotta tai kun maataloustyöntekijä on saavuttanut yleisen eläkeiän.

▼B

Jos jäsenvaltio maksaa luopujalle vanhuuseläkettä, varhaiseläketuki myönnetään sen lisänä ottaen huomioon kansallisen vanhuuseläkkeen määrä.

6. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä.

24 artikla

Neuvontapalvelujen käyttö

1. Edellä 20 artiklan a alakohdan iv alakohdassa säädettyä tukea myönnetään viljelijöille ja metsänomistajille sellaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin, jotka on tarkoitettu lisäämään tilojen kokonaistehokkuutta.

Neuvontapalvelujen on katettava vähintään

a) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklassa ja liitteissä III ja IV säädetyt lakisääteiset tilanhoitovaatimukset ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset;

b) yhteisön lainsäädäntöön perustuvat työturvallisuutta koskevat vaatimukset.

2. Neuvontapalvelujen käyttämisestä maksettavan tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

25 artikla

Tilanhoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen perustaminen

Edellä 20 artiklan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään maatilan tilanhoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen sekä metsätalouden neuvontapalvelujen perustamisesta aiheutuviin kustannuksiin, ja alenevaa tukea maksetaan enintään viiden vuoden ajan palvelujen perustamisesta.

2 alajakso

Fyysisen pääoman rakenteelliseksi uudistamiseksi ja kehittämiseksi sekä innovoinnin edistämiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

26 artikla

Maatilojen nykyaikaistaminen

1. Edellä 20 artiklan b alakohdan i alakohdassa säädettyä tukea myönnetään aineellisiin ja/tai aineettomiin investointeihin, jotka

a) parantavat maatilan kokonaistehokkuutta; ja

b) ovat kyseiseen investointiin sovellettavien yhteisön vaatimusten mukaisia.

Jos investoinnit tehdään yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, tukea voidaan myöntää vain niihin investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen yhteisön vaatimusten täyttämiseksi. Tällöin voidaan kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi myöntää enintään 36 kuukauden pitui-

▼B

nen lisäaika, joka alkaa päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee maatilalle pakollinen.

Kun on kyse nuorista viljelijöistä, jotka saavat 20 artiklan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä tukea, tukea voidaan myöntää investointeihin, jotka tehdään voimassa olevien yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, jos investoinnit eritellään 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa elinkeinosuunnitelmassa. Myönnettävä lisäaika, jonka kuluessa vaatimukset on täytettävä, voi olla korkeintaan 36 kuukautta toiminnan aloittamispäivästä.

2. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

27 artikla

Metsien taloudellisen arvon parantaminen

1. Edellä 20 artiklan b alakohdan ii alakohdassa säädettyä investointitukea myönnetään sellaisia metsiä varten, jotka ovat yksityisomistajien tai heidän yhdistystensä taikka kuntien tai kuntayhtymien omistuksessa. Tätä rajoitusta ei sovelleta trooppisiin tai subtrooppisiin metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten ja Ranskan merentakaisten departementtien metsäaloihin.

2. Investointien on perustuttava metsänhoitosuunnitelmiin, kun on kyse metsätiloista, jotka ylittävät tietyn, jäsenvaltioiden ohjelmissa määritettävän koon.

3. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

28 artikla

Maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen

1. Edellä 20 artiklan b alakohdan iii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään aineellisiin ja/tai aineettomiin investointeihin, jotka

a) parantavat yrityksen kokonaistehokkuutta;

b) liittyvät

— perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tuotteiden, paitsi kalastustuotteiden, sekä metsätaloustuotteiden jalostukseen ja/tai kaupan pitämiseen, ja/tai

— perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluviin tuotteisiin, paitsi kalastustuotteisiin, sekä metsätaloustuotteisiin liittyvien uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseen ; ja

c) ovat kyseiseen investointiin sovellettavien yhteisön vaatimusten mukaisia.

Jos investoinnit tehdään yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, tukea voidaan myöntää vain 2 kohdassa tarkoitettujen mikroyritysten tekemiin investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen yhteisön vaatimusten täyttämiseksi. Tällöin voidaan kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi myöntää enintään 36 kuukauden pituinen lisäaika, joka alkaa päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee yritykselle pakollinen.

▼B

2. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan komission suosituksessa 2003/361/EY [1] tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä ja keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisten departementtien ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse kyseisen suosituksen 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa. Metsätalouden osalta tuki rajoitetaan mikroyrityksiin.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa [2].

29 artikla

Yhteistyö maatalouden ja elintarvikealan sekä metsätalouden uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi

1. Edellä 20 artiklan b alakohdan v alakohdassa säädettyä tukea myönnetään maatalouden ja metsätalouden alkutuottajien, jalostusteollisuuden ja/tai kolmansien osapuolten välisen yhteistyön edistämiseksi.

2. Tuella katetaan yhteistyöstä johtuvia kustannuksia.

30 artikla

Maa- ja metsätalouden kehittämiseen ja mukauttamiseen liittyvä infrastruktuuri

Edellä 20 artiklan b alakohdan iv alakohdassa säädetty tuki voi kattaa erityisesti toimet, jotka liittyvät maa- ja metsätalousmaalle pääsyyn, tilusjärjestelyihin ja maanparannukseen, energiahuoltoon ja vesitalouteen.

3 alajakso

Maataloustuotannon ja -tuotteiden laadun parantamiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

31 artikla

Yhteisön lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten täyttäminen

1. Edellä 20 artiklan c alakohdan i alakohdassa säädetyllä tuella korvataan osittain viljelijöille siitä aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset, että heidän on täytettävä ympäristönsuojelua, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskevat vaatimukset.

Näiden vaatimusten on oltava yhteisön oikeuden soveltamiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä hiljattain käyttöönotettuja ja sisällettävä maatalouskäytäntöä koskevia uusia velvoitteita tai rajoituksia, jotka

[1] EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.
[2] EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

▼B

vaikuttavat huomattavasti maatilan tavanomaisiin toimintakustannuksiin ja koskevat merkittävää viljelijäjoukkoa.

2. Tuki on myönnettävä kiinteämääräisenä, väliaikaisena ja alenevana vuotuisena tukena, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee yhteisön lainsäädännön mukaisesti pakollinen. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä.

32 artikla

Viljelijöiden osallistuminen elintarvikkeiden laatujärjestelmiin

1. Edellä 20 artiklan c alakohdan ii alakohdassa säädetty tuki

a) kattaa ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitetut maataloustuotteet;

b) myönnetään yhteisön elintarvikkeiden laatujärjestelmiin tai jäsenvaltioissa hyväksyttyihin laatujärjestelmiin, jotka täyttävät 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävät täsmälliset vaatimukset; tukea ei myönnetä järjestelmiin, joiden yksinomainen tarkoitus on varmistaa yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisten pakollisten vaatimusten noudattamisen tiukempi valvonta;

c) myönnetään vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin järjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.

2. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä.

33 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämistoimet

Edellä 20 artiklan c alakohdan iii alakohdassa säädetty tuki koskee tuotteita, joille myönnetään tukea osallistumisesta 32 artiklassa tarkoitettuihin laatujärjestelmiin. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä.

4 alajakso

Siirtymätoimenpiteitä koskevat vaatimukset

34 artikla

Osittainen omavaraisviljely

1. Ensisijaisesti omaan käyttöön tuottaville maatiloille, jotka kuitenkin myyvät osan tuotannostaan (ns. osittaiset omavaraistilat), tarkoitettua 20 artiklan d alakohdan i alakohdassa säädettyä tukea myönnetään viljelijöille, jotka esittävät elinkeinosuunnitelman.

2. Toiminnan edistymistä suhteessa 1 kohdassa tarkoitettuun elinkeinosuunnitelmaan on arvioitava kolmen vuoden kuluttua.

3. Tuki myönnetään kiinteämääräisenä tukena, jonka enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.

4. Tukea myönnetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 hyväksyttyjen hakemusten perusteella.

▼B

35 artikla

Tuottajaryhmät

1. Edellä 20 artiklan d alakohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään tuottajaryhmien perustamisen ja hallinnollisen toiminnan helpottamiseksi tarkoituksena

a) tällaisten ryhmien jäseninä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;

b) tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, mukaan luettuina valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille;

c) tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatavuus.

2. Tuki maksetaan kiinteämääräisinä vuotuisina maksuerinä tuottajaryhmän hyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana. Se lasketaan ryhmän vuotuisen kaupan pidetyn tuotannon perusteella, ja sen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

3. Tukea myönnetään tuottajaryhmille, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt virallisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

2 JAKSO

TOIMINTALINJA 2

Ympäristön ja maaseudun tilan parantaminen

36 artikla

Toimenpiteet

Tämän jakson mukainen tuki koskee

a) toimenpiteitä, joiden tavoitteena on maatalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:

   i) viljelijöille vuoristoalueilla maksettavat luonnonhaittakorvaukset,

   ii) viljelijöille muilla haitta-alueilla kuin vuoristoalueilla maksettavat korvaukset,

   iii) Natura 2000 -tuet ja direktiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet,

   iv) maatalouden ympäristötuet,

   v) tuet eläinten hyvinvointia edistäviin toimiin,

   vi) ei-tuotannollisten investointien tukeminen;

b) toimenpiteitä, joiden tavoitteena on metsätalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:

   i) maatalousmaan ensimmäinen metsitys,

   ii) peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto maatalousmaalla,

▼B

iii) muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys,

iv) Natura 2000 -tuet,

v) metsätalouden ympäristötuet,

vi) metsänhoitomahdollisuuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto,

vii) ei-tuotannollisten investointien tukeminen.

1 alajakso

Maatalousmaan kestävää käyttöä koskeviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

37 artikla

Luonnonhaittakorvaukset vuoristoalueilla ja korvaukset muilla haitta-alueilla

1. Edellä 36 artiklan a alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä korvauksia myönnetään vuosittain ominaisuuksien määritelmistä, maataloustuoteluettelosta, määritelmäluettelon poikkeuksista ja maatilojen rakennetta koskevien tilastotietojen keruuseen kuuluvista alueista ja tutkimusalueista 24 päivänä marraskuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 2000/115/EY ([1]) tarkoitettuna käytössä olevana maatalousmaana (jäljempänä myös ”KMM”) käytettyä hehtaaria kohti.

Korvausten tulisi korvata viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät maataloustuotantoa haittaaviin seikkoihin kyseisellä alueella.

2. Korvauksia myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaansa 50 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti nimetyillä alueilla vähintään viiden vuoden ajan ensimmäisestä maksatuksesta.

3. Korvausten vahvistamisessa noudatetaan liitteessä vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan myöntää enimmäismäärän ylittäviä korvauksia edellyttäen, että kaikkien näiden jäsenvaltion tasolla myönnettyjen korvausten keskiarvo ei ylitä kyseistä enimmäismäärää.

4. Korvausten on oltava alenevia ohjelmassa määriteltävän tilakohtaisen enimmäispinta-alan ylittävältä osalta.

38 artikla

Natura 2000 -tuet ja direktiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet

1. Edellä 36 artiklan a alakohdan iii alakohdassa säädettyä tukea maksetaan vuosittain viljelijöille näiden käytössä olevana maatalousmaana käytettyä hehtaaria kohti, ja sen tarkoituksena on korvata viljelijöille aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 79/409/ETY, 92/43/ETY ja 2000/60/EY täytäntöönpanoon liittyvistä haitoista kyseisillä alueilla.

([1]) EYVL L 38, 12.2.2000, s. 1, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2139/2004 (EUVL L 369, 16.12.2004, s. 26).

▼B

2. Tuki ei voi ylittää liitteessä vahvistettua enimmäismäärää. Direktiiviin 2000/60/EY liittyvien tukien osalta yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien tuen enimmäismäärä, vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

39 artikla

Maatalouden ympäristötuet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä 36 artiklan a alakohdan iv alakohdassa säädettyä tukea kaikilla alueillaan niiden erityistarpeiden mukaisesti.

2. Maatalouden ympäristötukia myönnetään viljelijöille, jotka tekevät vapaaehtoisesti maatalouden ympäristösitoumuksia. Maatalouden ympäristötukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Maatalouden ympäristötuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklan ja liitteiden III ja IV mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset sekä lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset, jotka on määritetty ohjelmassa.

Kyseiset sitoumukset on tehtävä yleensä viiden ja seitsemän vuoden väliseksi ajaksi. Tietynlaisia sitoumuksia varten on tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa määriteltävä pidempi kestoaika 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdystä sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset. Tarvittaessa ne voivat kattaa myös transaktiokustannuksen.

Tuensaajat voidaan tarvittaessa valita tarjouspyyntöjen perusteella soveltaen taloudellisen ja ympäristötehokkuuden vaatimuksia.

Tuki ei voi ylittää liitteessä vahvistettua enimmäismäärää.

5. Tukea voidaan antaa maatalouden geenivarojen säilyttämistä varten sellaisiin toimiin, joita 1—4 kohdassa tarkoitetut säännökset eivät koske.

40 artikla

Eläinten hyvinvointia edistävät tuet

1. Edellä 36 artiklan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettuja eläinten hyvinvointia edistäviä tukia myönnetään viljelijöille, jotka tekevät vapaaehtoisesti eläinten hyvinvointia koskevia sitoumuksia.

2. Eläinten hyvinvointia edistävät tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 artiklan ja liitteen III mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset sekä muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset, jotka on määritetty ohjelmassa.

Kyseiset sitoumukset on tehtävä yleensä viiden ja seitsemän vuoden väliseksi ajaksi. Tietynlaisia sitoumuksia varten on tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa määriteltävä pidempi kestoaika 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

3. Tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdystä sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset. Tarvittaessa ne voivat kattaa myös transaktiokustannuksen.

Tuki ei voi ylittää liitteessä vahvistettua enimmäismäärää.

41 artikla

Ei-tuotannolliset investoinnit

Edellä 36 artiklan a alakohdan vi alakohdassa säädettyä tukea myönnetään:

a) investointeihin, jotka liittyvät edellä 36 artiklan a alakohdan iv alakohdassa säädetyn toimenpiteen mukaisesti tehtyjen sitoumusten tai muiden maatalouden ympäristötavoitteiden toteuttamiseen;

b) tilainvestointeihin, jotka lisäävät kyseisen Natura 2000 -alueen tai muun ohjelmassa määriteltävän luonnonarvoltaan merkittävän alueen yleishyödyllistä arvoa.

2 alajakso

Metsätalousmaan kestävää käyttöä koskeviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

42 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Tämän alajakson mukaista tukea myönnetään ainoastaan sellaisia metsiä ja metsäaloja varten, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä taikka kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Tätä rajoitusta ei sovelleta trooppisiin tai subtrooppisiin metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarien ja Ranskan merentakaisten departementtien metsäaloihin.

Tätä rajoitusta ei sovelleta 36 artiklan b alakohdan i, iii, vi ja vii alakohdassa säädettyyn tukeen.

2. Tässä alajaksossa sellaisille alueille, jotka on luokiteltu osana metsäpalojen torjumista koskevaa yhteisön toimintaa suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin alueiksi, ehdotettujen toimenpiteiden on oltava jäsenvaltioiden kyseisten alueiden osalta vahvistamien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia.

43 artikla

Maatalousmaan ensimmäinen metsitys

1. Edellä 36 artiklan b alakohdan i alakohdassa säädetty tuki kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista:

a) perustamiskustannukset;

b) metsitettyä hehtaaria kohti maksettava vuosipalkkio hoitokustannusten korvaamiseksi enintään viiden vuoden ajan;

▼B

c) hehtaarikohtainen vuosipalkkio metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään 15 vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen tai muulle luonnolliselle henkilölle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle.

2. Viranomaisten omistaman maatalousmaan metsitykseen maksettava tuki kattaa ainoastaan perustamiskustannukset. Jos metsitettävä maatalousmaa on luonnollisen henkilön tai yksityisoikeudellisen yhteisön vuokraama, voidaan maksaa 1 kohdassa tarkoitettua vuosipalkkiota.

3. Maatalousmaan metsitystukea ei myönnetä:

a) varhaiseläkejärjestelmään kuuluville viljelijöille;

b) joulukuusten istutukseen.

Jos kyseessä on nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljely, metsitystukea myönnetään ainoastaan perustamiskustannuksiin.

4. Viljelijöille tai muille luonnollisille henkilöille ja yksityisoikeudellisille yhteisölle myönnettävän tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

44 artikla

Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto maatalousmaalla

1. Edellä 36 artiklan b alakohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään viljelijöille, jotka alkavat harjoittaa laajaperäisen maa- ja metsätalouden yhdistävää peltometsätaloutta. Tuki kattaa perustamiskustannukset.

2. Peltometsätalousjärjestelmillä tarkoitetaan maankäyttöjärjestelmiä, joissa kasvatetaan puita samalla maalla yhdessä maatalouskasvien kanssa.

3. Tukea ei myönnetä joulukuusille eikä lyhytkiertoviljelyyn tarkoitetuille nopeakasvuisille lajeille.

4. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

45 artikla

Muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys

1. Edellä 36 artiklan b alakohdan iii alakohdassa säädetty tuki 36 artiklan b alakohdan i alakohdan mukaiseen tukeen kelpaamattoman maan metsitykseen kattaa perustamiskustannukset. Viljelemättömän maatalousmaan osalta tuki kattaa myös 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vuosipalkkion.

2. Tukea ei myönnetä joulukuusten istutukseen.

3. Kun luonnollisille henkilöille tai yksityisoikeudellisille yhteisöille myönnetään perustamiskustannukset sisältävää tukea, sen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä.

▼B

46 artikla

Natura 2000 -tuet

Edellä 36 artiklan b alakohdan iv alakohdassa säädettyä tukea maksetaan metsäpinta-alan mukaan vuosittain yksityisille metsänomistajille tai näiden yhdistyksille, ja sen tarkoituksena on korvata kustannukset ja tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet metsien ja muun metsämaan käyttöä koskevista, direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY täytäntöönpanosta kyseisellä alueella johtuvista rajoituksista. Tuki noudattaa liitteessä vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

47 artikla

Metsätalouden ympäristötuet

1. Edellä 36 artiklan b alakohdan v alakohdassa säädettyjä metsätalouden ympäristötukia myönnetään metsäpinta-alan mukaan tuensaajille, jotka tekevät vapaaehtoisesti metsätalouden ympäristösitoumuksia. Nämä tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset vaatimukset.

Kyseiset sitoumukset on tehtävä yleensä viiden ja seitsemän vuoden väliseksi ajaksi. Tietynlaisia sitoumuksia varten on tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa määriteltävä pidempi kestoaika 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tuet kattavat tehdystä sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset. Tuki noudattaa liitteessä vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

48 artikla

Metsätalouden tuottokyvyn palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

1. Edellä 36 artiklan b alakohdan vi alakohdassa säädettyä tukea myönnetään luonnonmullistusten tai metsäpalojen vahingoittaman metsätalouden tuottokyvyn palauttamiseen ja asianmukaisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönottamiseen.

2. Metsäpaloja ehkäisevien toimien on liityttävä metsiin, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet metsiensuojelusuunnitelmissaan suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin alueiksi.

49 artikla

Ei-tuotannolliset investoinnit

Edellä 36 artiklan b alakohdan vii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään metsäinvestointeihin, jotka:

a) liittyvät edellä 36 artiklan b alakohdan v alakohdassa säädetyn toimenpiteen mukaisesti tehtyjen sitoumusten tai muiden ympäristötavoitteiden toteuttamiseen; tai

b) lisäävät kyseisen alueen metsän ja metsämaan yleishyödyllistä arvoa.

▼B

3 alajakso

Alueiden nimeäminen

50 artikla

Tukikelpoiset alueet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet, joille voidaan myöntää 36 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa sekä b alakohdan i, iii, iv ja vi alakohdassa säädettyä tukea, ottaen huomioon tämän artiklan 2—5 kohdan.

2. Jotta vuoristoalueille voitaisiin myöntää 36 artiklan a alakohdan i alakohdassa säädettyjä korvauksia, niille on oltava ominaista huomattavasti rajoittuneet maankäyttömahdollisuudet ja oleellisesti nousseet työkustannukset, jotka johtuvat:

a) alueen korkean sijainnin vuoksi erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi;

b) alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseistä aluetta olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, taikka näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin kun molemmista erillisenä aiheutuva luonnonhaitta on merkityksettömämpi, edellyttäen että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaava luonnonhaitta.

Vuoristoalueina pidetään 62. leveyspiirin pohjoispuolisia alueita ja eräitä niihin välittömästi liittyviä alueita.

3. Jotta muille alueille kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille vuoristoalueille voitaisiin myöntää 36 artiklan a alakohdan ii alakohdassa säädettyjä korvauksia, niillä on:

a) oltava merkittäviä luonnonhaittoja, kuten maaperän heikko tuottavuus tai epäsuotuisat ilmasto-olot, ja laajaperäisen maanviljelyn harjoittamisen on näillä alueilla oltava tärkeää maankäytön kannalta; tai

b) oltava erityisiä haittoja, ja maankäyttöä olisi jatkettava näillä alueilla ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseudun ylläpitämiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien varjelemiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen erityishaitoista kärsivien alueiden on muodostuttava luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukaisista maatalousalueista, eikä niiden kokonaispinta-ala saa ylittää kymmentä prosenttia asianomaisen jäsenvaltion pinta-alasta.

4. Jäsenvaltioiden on ohjelmissa erityissäännösten mukaisesti, jotka määritellään 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen,

— vahvistettava olemassa oleva määrittely 2 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tai muutettava sitä,

— määriteltävä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut alueet.

5. Edellä 36 artiklan a alakohdan iii alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY nojalla nimetyille Natura 2000 -maatalousalueille ja direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vesipiirin hoitosuunnitelmiin sisältyville maatalousalueille.

▼B

6. Edellä 36 artiklan b alakohdan i ja iii alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää alueille, jotka soveltuvat metsitykseen ympäristösyistä, joita ovat esimerkiksi eroosion torjunta tai ilmastonmuutoksen lieventämiseen tähtäävä metsävarojen lisääminen.

7. Edellä 36 artiklan b alakohdan iv alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY nojalla nimetyille Natura 2000 -metsäalueille.

8. Edellä 36 artiklan b alakohdan vi alakohdassa säädettyjä, metsäpalojen ehkäisytoimiin liittyviä tukia voidaan myöntää suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin metsäalueille.

4 alajakso

Vaatimusten noudattaminen

51 artikla

Tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen

1. Jos 36 artiklan a alakohdan i—v alakohdan ja b alakohdan i, iv ja v alakohdan mukaisia tukia saavat tuensaajat eivät heistä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena noudata asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklassa ja liitteissä III ja IV säädettyjä pakollisia vaatimuksia koko maatilallaan, sinä kalenterivuonna, jona vaatimuksia ei noudateta, myönnettävien tukien kokonaismäärää vähennetään tai tuki peruutetaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähentämistä tai peruuttamista sovelletaan myös tapauksissa, joissa 36 artiklan a alakohdan iv alakohdan mukaisia tukia saavat tuensaajat eivät heistä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena noudata 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevia vähimmäisvaatimuksia koko maatilallaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen vähentämistä tai peruuttamista ei sovelleta niiden vaatimusten osalta, joiden täyttämiseen on myönnetty lisäaikaa 26 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, myönnetyn lisäajan kuluessa.

3. Edellä 1 kohdasta poiketen tuensaajien jäsenvaltioissa, jotka soveltavat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklan mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, on noudatettava kyseisen asetuksen 5 artiklassa ja liitteessä IV olevia pakollisia vaatimuksia.

▼M4

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2008 saakka. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukia saavan viljelijän on 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen noudatettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) liitteessä III olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009;

b) liitteessä III olevassa B kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011;

c) liitteessä III olevassa C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011.

▼M4

Bulgariassa ja Romaniassa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3, 4, 6, 7 ja 9 artiklan soveltaminen on kuitenkin valinnaista 31 päivään joulukuuta 2011 saakka siltä osin kuin kyseiset säännökset liittyvät lakisääteisiin hoitovaatimuksiin. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukia saavan viljelijän on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen noudatettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) liitteessä III olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012;

b) liitteessä III olevassa B kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014;

c) liitteessä III olevassa C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Uudet jäsenvaltiot voivat myös soveltaa toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa sikäli kuin ne päättävät lopettaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen ennen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklan 9 kohdassa säädetyn soveltamiskauden päättymistä.

▼B

4. Tuen vähentämistä tai sen ulkopuolelle jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä on otettava huomioon noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus.

5. Edellä 1—4 kohtaa ei sovelleta 39 artiklan 5 kohtaan.

3 JAKSO

Toimintalinja 3

Maaseutualueiden elämänlaatu ja maaseudun elinkeinoelämän monipuolistaminen

52 artikla

Toimenpiteet

Tämän jakson mukainen tuki koskee seuraavia toimenpiteitä:

a) maaseudun elinkeinoelämän monipuolistamiseen tarkoitetut toimenpiteet, joihin kuuluu:

   i) taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle,

   ii) mikroyritysten perustamiseen ja kehittämiseen myönnettävä tuki yrittäjyyden edistämiseksi ja elinkeinoelämän kehittämiseksi,

   iii) matkailuelinkeinojen edistäminen;

b) maaseutualueiden elämänlaadun parantamiseen tarkoitetut toimenpiteet, joihin kuuluvat:

   i) maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut,

   ii) kylien kunnostus ja kehittäminen,

   iii) maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen;

▼B

c) toimintalinjaan 3 kuuluvien alojen taloudellisille toimijoille suunnattu koulutus- ja tiedotustoimenpide;

d) pätevyyden hankkimiseen ja toiminnan edistämiseen tähtäävä toimenpide, jonka tavoitteena on paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.

1 alajakso

Maaseudun elinkeinoelämän monipuolistamista koskeviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

53 artikla

Taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle

Edellä 52 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tuen saajan on oltava maatilakotitalouden jäsen.

54 artikla

Tuki yritysten perustamiseen ja kehittämiseen

Edellä 52 artiklan a alakohdan ii alakohdassa säädetty tuki koskee ainoastaan mikroyrityksiä, sellaisina kuin ne määritellään komission suosituksessa 2003/361/EY.

55 artikla

Matkailuelinkeinojen edistäminen

Edellä 52 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu tuki koskee

a) pienimuotoisia infrastruktuuritavoitteita, kuten opastuskeskukset ja viitoitus matkailukohteisiin;

b) virkistysinfrastruktuuritavoitteita, kuten pääsy luonnonalueille ja pienimuotoiset majoituspalvelut;

c) maaseutumatkailuun liittyvien matkailupalvelujen kehittämistä ja/tai saattamista markkinoille.

2 alajakso

Maaseutualueiden elämänlaadun parantamiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin liittyvät vaatimukset

56 artikla

Elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut

Edellä 52 artiklan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuki koskee yhden kylän tai kyläryhmän pieninfrastruktuuriin liittyvien peruspalvelujen perustamista, mukaan lukien kulttuuri- ja vapaa-ajan toiminnot.

▼B

57 artikla

Maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen

Edellä 52 artiklan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu tuki koskee:

a) suojelu- ja hoitosuunnitelmien laatimista Natura 2000 -alueita ja muita luonnonarvoltaan merkittäviä alueita varten, ympäristötietoisuutta lisääviä toimia ja luonnonperinnön säilyttämiseen, kunnostamiseen ja parantamiseen sekä luonnonarvoltaan merkittävien paikkojen kehittämiseen liittyviä investointeja;

b) tutkimuksia ja investointeja, jotka liittyvät kulttuuriperinnön säilyttämiseen, kunnostamiseen ja parantamiseen, kuten kylien ja maaseutumaiseman kulttuuripiirteet.

3 alajakso

Koulutus, pätevyyden hankkiminen ja toiminnan edistäminen

58 artikla

Koulutus ja tiedotus

Edellä olevan 52 artiklan c alakohdan mukaisen tuen piiriin ei kuulu opetus tai koulutus, joka on osa keskiasteen tai sitä ylemmän asteen tavanomaisia koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

59 artikla

Pätevyyden hankkiminen ja toiminnan edistäminen

Edellä 52 artiklan d alakohdassa tarkoitettu tuki kattaa seuraavat toimet:

a) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset;

b) toimenpiteet tietojen antamiseksi alueesta ja paikallisesta kehittämisstrategiasta;

c) paikallisen kehittämisstrategian valmisteluun ja täytäntöönpanoon osallistuvan henkilöstön koulutus,

d) pr-tilaisuudet ja johtotehtävissä olevien henkilöiden koulutus.

e) ►C1 yhden tai useamman 52 artiklan a, b ja c alakohdassa ◄ tarkoitetun toimenpiteen sisältävän paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano muina kuin 62 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyinä julkis- ja yksityissektorin kumppanuuksina.

4 alajakso

Toimintalinjan täytäntöönpano

60 artikla

Rajaaminen

Kun tämän jakson tavoitteiden piiriin kuuluvaan toimenpiteeseen sisältyy toimia, joihin voidaan myöntää tukea myös jostain toisesta yhteisön

▼B

tukivälineestä, rakennerahastot ja yhteisön kalatalouden tukiväline mukaan luettuina, jäsenvaltioiden on kussakin ohjelmassa vahvistettava maaseuturahastosta ja yhteisön muista tukivälineistä tuettaville toimille rajaamisperusteet.

4 JAKSO

Toimintalinja 4

Leader

61 artikla

Leader-lähestymistavan määritelmä

Leader-lähestymistapa muodostuu vähintään seuraavista osatekijöistä:

a) tarkoin määritellyille seutukunnallisille maaseutualueille suunnatut aluekohtaiset paikalliset kehittämisstrategiat;

b) paikalliset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, (jäljempänä ”paikalliset toimintaryhmät”);

c) alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa, jossa paikallisten kehittämisstrategioiden laatimista ja täytäntöönpanoa koskeva päätöksentekovalta kuuluu paikallisille toimintaryhmille;

d) monialainen strategian suunnittelu ja täytäntöönpano, joka perustuu paikallisen elinkeinoelämän eri alojen toimijoiden ja hankkeiden väliseen vuorovaikutukseen;

e) innovatiivisten lähestymistapojen täytäntöönpano;

f) yhteistyöhankkeiden täytäntöönpano;

g) paikallisten kumppanuuksien verkottaminen.

62 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikalliset toimintaryhmät panevat täytäntöön kumppanuuteen perustuvan paikallisen kehittämisen lähestymistavan noudattaen seuraavia vaatimuksia:

a) niiden on ehdotettava yhdennettyä paikallista kehittämisstrategiaa, joka perustuu vähintään 61 artiklan a—d sekä g alakohdassa lueteltuihin tekijöihin, ja vastattava sen täytäntöönpanosta;

b) niiden on oltava Leader II -aloitteessa ([1]), Leader+ -aloitteessa ([2]) tai Leader-lähestymistavan mukaisesti jo hyväksyttyjä ryhmiä taikka uu-

([1]) Komission tiedonanto jäsenvaltioille suuntaviivojen vahvistamisesta kokonaisvaltaisista toimintaohjelmista, joiden osalta jäsenvaltioita on kehotettu toimittamaan tukihakemuksia maaseudun kehittämistä koskevan yhteisöaloitteen yhteydessä (Leader II) (EYVL C 180, 1.7.1994, s. 48).

([2]) Komission tiedonanto, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2000, jäsenvaltioille yhteisöaloitteen suuntaviivojen vahvistamisesta maaseudun kehittämiseksi (Leader+) (EYVL C 139, 18.5.2000, s. 5), tiedonanto sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission tiedonannolla yhteisöaloitteen suuntaviivojen vahvistamisesta maaseudun kehittämiseksi (Leader+) jäsenvaltioille 14 päivänä huhtikuuta 2000 annetun komission tiedonannon muuttamisesta (EUVL C 294, 4.12.2003, s. 11).

▼B

sia ryhmiä, joiden on edustettava kyseisen alueen eri sosiaalis-taloudellisiin piireihin kuuluvia toimijoita. Talouselämän edustajien ja työmarkkinaosapuolten sekä muiden kansalaisyhteiskunnan edustajien, kuten viljelijöiden, maaseudulla asuvien naisten, nuorten sekä heidän yhdistystensä, osuuden on päätöksentekotasolla oltava vähintään 50 prosenttia paikallisten yhteistyökumppanien osuudesta;

c) niiden on osoitettava pystyvänsä määrittelemään ja panemaan täytäntöön alueen kehittämisstrategia.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että paikalliset toimintaryhmät joko valitsevat itselleen hallinnollisen tai taloudellisen johtajan, jolla on valmiudet hallinnoida julkisia avustuksia ja varmistaa kumppanuuden moitteeton toiminta, tai kuuluvat oikeudellisesti järjestettyyn rakenteeseen, jonka perussäännöissä varmistetaan kumppanuuden moitteeton toiminta ja valmiudet hallinnoida julkisia varoja.

3. Strategian kohdealueen on oltava yhtenäinen, ja sillä on oltava henkilöresursseina sekä taloudellisina ja rahavaroina mitattuna riittävä kriittinen massa elinkelpoisen kehittämisstrategian tukemiseksi.

4. Paikallisten toimintaryhmien on valittava strategian mukaisesti rahoitettavat hankkeet. Ne voivat valita myös yhteistyöhankkeita.

63 artikla

Toimenpiteet

Leader-toimintalinjan mukaisesti myönnetyn tuen tavoitteena on:

a) edellä 62 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittujen paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano, jotta saavutettaisiin tavoitteet yhdessä tai useammassa 1, 2 ja 3 jaksossa määritellyistä kolmesta muusta toimintalinjasta;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita sisältävien yhteistyöhankkeiden täytäntöönpano;

c) paikallisen toimintaryhmän toiminnan takaaminen, pätevyyden hankkiminen ja toiminnan edistäminen alueella 59 artiklan mukaisesti.

64 artikla

Paikallisten strategioiden täytäntöönpano

Jos paikalliseen strategiaan kuuluvat toimet vastaavat tässä asetuksessa muiden toimintalinjojen osalta määriteltyjä toimenpiteitä, niitä koskevia vaatimuksia on sovellettava 1, 2 ja 3 jakson mukaisesti.

65 artikla

Yhteistyö

1. Edellä 63 artiklan b alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään alueiden tai valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin.

”Alueiden välinen yhteistyö” tarkoittaa jäsenvaltion sisäistä yhteistyötä. ”Valtioiden välinen yhteistyö” tarkoittaa useiden jäsenvaltioiden alueiden välistä ja yhteisön ulkopuolisten maiden alueiden kanssa tehtävää yhteistyötä.

▼B

2. Tukea voidaan myöntää ainoastaan menoihin, jotka liittyvät Euroopan yhteisön alueisiin.

3. Yhteistyöhankkeisiin on sovellettava myös 64 artiklaa.

II LUKU

TEKNINEN APU

66 artikla

Teknisen avun rahoitus

1. Maaseuturahasto voi asetuksen 1290/2005 5 artiklan mukaisesti käyttää komission aloitteesta ja/tai puolesta enintään 0,25 prosenttia vuotuisista kokonaismäärärahoistaan valmistelua, seurantaa, hallinnollista tukea, arviointia ja tarkastuksia koskevien toimenpiteiden rahoitukseen. Nämä toimet on toteutettava Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([1]) 53 artiklan 2 kohdan ja sen kaikkien muiden säännösten sekä sen tämänkaltaiseen talousarvion toteuttamiseen sovellettavien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

2. Maaseuturahastosta voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta rahoittaa kuhunkin maaseudun kehittämisohjelmaan kuuluvia toimia, jotka liittyvät ohjelmiin myönnettävän tuen valmisteluun, hallintoon, seurantaan, arviointiin, julkistamiseen ja valvontaan.

Näihin toimiin voidaan osoittaa enintään neljä prosenttia kunkin ohjelman kokonaismäärärahoista.

3. Edellä 2 kohdassa asetettua enimmäismäärää noudattaen on varattava tietty määrä 68 artiklassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan.

Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat toimittaa hyväksyttäväksi erityisohjelman kansallisen maaseutuverkostonsa perustamista ja toimintaa varten.

Kansallisen maaseutuverkoston perustamista ja toimintaa koskevat yksityiskohdat vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

67 artikla

Eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto

Perustetaan 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto kansallisten verkostojen sekä maaseudun kehittämisen alalla toimivien järjestöjen ja viranomaisten verkottamiseksi yhteisön tasolla.

Eurooppalaisen verkoston tavoitteena on:

a) koota, analysoida ja levittää tietoa yhteisön toteuttamista maaseudun kehittämistoimenpiteistä;

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

▼B

b) koota ja levittää maaseudun kehittämisen hyviä toimintatapoja ja vakiinnuttaa ne yhteisön tasolla;

c) tiedottaa yhteisön maaseutualueilla ja yhteisön ulkopuolisissa maissa saavutetusta kehityksestä;

d) järjestää yhteisön tason tapaamisia ja seminaareja maaseudun kehittämiseen aktiivisesti osallistuville toimijoille;

e) perustaa asiantuntijaverkostoja asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi ja maaseudun kehittämispolitiikan täytäntöönpanon ja arvioinnin tukemiseksi, sekä huolehtia näiden verkostojen toiminnasta;

f) tukea kansallisia verkostoja ja valtioiden välisen yhteistyön aloitteita.

68 artikla

Kansalliset maaseutuverkostot

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen maaseutuverkosto, joka kokoaa yhteen maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset.

2. Edellä 66 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrää käytetään:

a) verkoston toimintaa varten tarvittaviin rakenteisiin;

b) toimintasuunnitelmaan, johon sisältyy vähintään siirrettävissä olevien hyvien toimintatapojen määrittely ja analysointi sekä niistä tiedottaminen, verkoston hallinta, kokemusten ja taitotiedon vaihdon organisointi, koulutusohjelmien laadinta muodostettaville paikallisille toimintaryhmille sekä alueiden ja valtioiden väliseen yhteistyöhön annettava tekninen apu.

V OSASTO

MAASEUTURAHASTON RAHOITUSOSUUS

69 artikla

Varat ja niiden jako

1. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä ja komission ehdotuksesta tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen määrän 1 päivästä tammikuuta 2007 ja 31 päivään joulukuuta 2013 ulottuvalla kaudella, sen jakaantumisen eri vuosille sekä vähimmäismäärän, joka keskitetään lähestymistavoitealueille, vuodesta 2007 vuoteen 2013 ulottuvien rahoitusnäkymien ja samalle kaudelle tehdyn, talousarviota koskevaa kurinalaisuutta ja talousarviomenettelyn parantamista koskevan toimielinten sopimuksen mukaisesti.

2. Edellä 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komission tekniseen apuun suunnataan 0,25 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista varoista.

3. Ohjelmatyötä varten ja niiden ottamiseksi myöhemmin Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon 1 kohdassa tarkoitettuihin määriin tehdään vuosittain kahden prosentin suuruinen indeksikorjaus.

▼B

4. Komissio jakaa 1 kohdassa tarkoitetut määrät vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitetun määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon:

a) lähentymistavoitekelpoisille alueille varatut määrät;

b) aiemman kehityksen;

c) erityistilanteet ja -tarpeet puolueettomin perustein.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen määrien lisäksi jäsenvaltioiden on otettava ohjelmatyötä varten huomioon tukien mukauttamisesta saadut määrät, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 12 artiklan 2 kohdassa.

▼M2

6. Komissio varmistaa, etteivät minkään jäsenvaltion lähentymistavoitteeseen EMOTR:n ohjausosastosta tämän asetuksen nojalla saamat vuotuiset maaseuturahaston kokonaismäärärahat yhdessä niiden vuotuisten määrärahojen kanssa, jotka jäsenvaltion saa EAKR:sta, ESR:stä ja koheesiorahastosta Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti, mukaan luettuna EAKR:n rahoitusosuus [1], joka myönnetään eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 [2] ja liittymistä valmistelevasta tukivälineestä 17 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 mukaisesti [3], sekä KOR:sta Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti [4], ylitä seuraavia enimmäismääriä:

— 3,7893 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on alle 40 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,7135 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on vähintään 40 mutta alle 50 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,6188 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on vähintään 50 mutta alle 55 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,5240 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on vähintään 55 mutta alle 60 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,4293 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on vähintään 60 mutta alle 65 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,3346 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien

[1] EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.
[2] EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.
[3] EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.
[4] EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

▼M2

2001–2003 keskiarvo on vähintään 65 mutta alle 70 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— 3,2398 prosenttia bruttokansantuotteesta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asukasta kohti lasketun bruttokansantulon vuosien 2001–2003 keskiarvo on vähintään 70 mutta alle 75 prosenttia EU-25:n keskiarvosta,

— tämän jälkeen siirrettävien määrärahojen enimmäismäärää alennetaan 0,09 prosenttia bruttokansantuotteesta kultakin 5 prosenttiyksikön lisäykseltä asukasta kohti lasketussa, vuosien 2001–2003 keskiarvona ilmaistussa bruttokansantulossa verrattuna EU-25:n keskiarvoon.

Komissio laskee bruttokansantuotteet huhtikuussa 2005 julkaistujen tilastojen perusteella. Jokaiseen jäsenvaltioon sovelletaan maakohtaista bruttokansantuotteen kansallista kasvua vuosina 2007–2013 komission huhtikuussa 2005 suorittaman arvioinnin perusteella.

Jos vuonna 2010 osoittautuu, että jonkin jäsenvaltion vuosien 2007–2009 kumulatiivinen bruttokansantuote poikkeaa enemmän kuin ± 5 prosenttia toisen alakohdan mukaisesta kumulatiivista bruttokansantuotetta koskevasta arviosta, valuuttakurssimuutoksista johtuvat syyt mukaan luettuina, määriä, jotka tälle jäsenvaltiolle on myönnetty ensimmäisen alakohdan mukaisesti kyseiselle ajanjaksolle, mukautetaan vastaavasti. Tällaisten mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus saa olla enintään 3 miljardia euroa. Jos nettovaikutus on positiivinen, lisävarojen kokonaismäärä rajoitetaan osuuteen, joka vuosiksi 2007–2010 rakennerahastoista ja koheesiorahastosta maksettavia määrärahoja varten vahvistetuista enimmäismääristä jää käyttämättä. Lopulliset mukautukset jaetaan tasasuhtaisesti vuosiksi 2011–2013. Puolan zlotyn arvon huomioon ottamiseksi viitekaudella tulos, joka saadaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien soveltamisesta Puolaan, kerrotaan kertoimella 1,04 tässä alakohdassa tarkoitettuun tarkistukseen saakka.

▼B

70 artikla

Maaseuturahaston osuus

1. Maaseudun kehittämisohjelman hyväksymisestä tehdyssä päätöksessä vahvistetaan maaseuturahaston enimmäisrahoitusosuus kullekin toimintalinjalle 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän joustorajan puitteissa. Päätöksessä on tarvittaessa ilmoitettava selkeästi lähentymistavoitealueille myönnettävät määrärahat.

2. Maaseuturahaston osuus lasketaan tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella.

3. Maaseuturahaston osuus vahvistetaan kunkin toimintalinjan osalta.

a) Toimintalinjassa 1 (kilpailukyky) ja toimintalinjassa 3 (monipuolistaminen ja elämänlaatu) sekä tekniseen apuun 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovelletaan vastaavasti seuraavia enimmäismääriä:

   i) 75 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista lähentymistavoitekelpoisilla alueilla,

   ii) 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

▼B

b) Toimintalinjassa 2 (ympäristön ja maaseudun parantaminen) ja toimintalinjassa 4 (Leader) sovelletaan vastaavasti seuraavia enimmäismääriä:

i) 80 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista lähentymistavoitekelpoisilla alueilla,

ii) 55 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

Maaseuturahaston rahoitusosuus toimintalinjatasolla on vähintään 20 prosenttia.

4. Rajoittamatta 3 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien soveltamista maaseuturahaston osuutta voidaan nostaa 85 prosenttiin syrjäisimpien alueiden ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen pienten Egeanmeren saarten ohjelmissa.

▼M2

4a. Edellä olevaa 3 ja 4 kohtaa ei eräissä tapauksissa sovelleta Portugaliin 320 miljoonan euron osalta.

▼B

5. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka valitsevat erityisohjelman 66 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla, maaseuturahaston rahoitusosuuden enimmäismäärä on 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

6. Komission aloitteesta tai sen puolesta toteutetut teknisen avun toimenpiteet voidaan rahoittaa 100-prosenttisesti.

7. Maaseuturahastosta yhteisrahoitettuja menoja ei voida yhteisrahoittaa myöntämällä rahoitusta rakennerahastoista, koheesiorahastosta tai muista yhteisön rahoitusvälineistä.

Niitä voidaan yhteisrahoittaa ainoastaan yhden maaseudun kehittämisohjelman toimintalinjan nojalla. Jos toimi sisältyy yhden tai useamman toimintalinjan toimenpiteisiin, menot katetaan hallitsevasta toimintalinjasta.

8. Yrityksille myönnettävää tukea koskevien julkisten menojen on noudatettava valtiontuen osalta vahvistettuja tuen enimmäismääriä, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

71 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menot ovat maaseuturahaston tukeen kelpoisia, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1290/2005 39 artiklan 1 kohdan säännösten noudattamista. Yhteisrahoitetut toimet eivät saisi päättyä ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

Uusi meno, joka lisätään 19 artiklassa tarkoitetun ohjelman tarkistamisen yhteydessä, on tukikelpoinen siitä päivästä alkaen, jona komissio vastaanottaa toimenpideohjelman muuttamista koskevan pyynnön.

2. Menot ovat maaseuturahaston tukeen kelpoisia ainoastaan, jos ne ovat aiheutuneet kyseessä olevan ohjelman hallintoviranomaisen päättämistä tai vastuulla olevista toimista toimivaltaisen elimen vahvistamien valintaperusteiden mukaisesti.

▼B

3. Menojen tukikelpoisuussäännöt vahvistetaan kansallisella tasolla lukuun ottamatta tässä asetuksessa tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta säädettyjä poikkeuksia.

Seuraavat kustannukset eivät ole kelpoisia maaseuturahaston tukeen:

a) ALV, lukuun ottamatta sellaista ALV: tä, josta ei voi saada palautusta, silloin, kun sen maksaa tosiasiallisesti ja lopullisesti tuensaaja, joka ei ole jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY ([1]) 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muu kuin verovelvollinen;

b) lainojen korot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista;

c) maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista menoista. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan vahvistaa korkeampi määrä ympäristön suojelua koskeviin toimiin.

4. Edellä olevia 1—3 kohtaa ei sovelleta 66 artiklan 1 kohtaan.

5. Sen estämättä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, maaseuturahaston tuki voidaan suorittaa muussa muodossa kuin ei-takaisinmaksettavana suorana tukena. Yksityiskohtaiset säännöt annetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

72 artikla

Investointeihin liittyvien toimien pysyvyys

1. Rajoittamatta sääntöjä, jotka koskevat perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisoikeutta ja 49 artiklassa tarkoitettua palvelujen vapaata tarjontaa, jäsenvaltion on varmistettava, että toimi saa maaseuturahaston tukea ainoastaan, jos kyseiseen toimeen ei kohdistu viiden vuoden kuluessa siitä, kun hallintoviranomainen teki päätöksen myöntää tukea, sellaisia huomattavia muutoksia, jotka:

a) vaikuttaisivat sen luonteeseen tai täytäntöönpanoedellytyksiin tai hyödyttäisivät aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista elintä;

b) johtuisivat perusrakenteen jonkin osan omistussuhteissa tapahtuneista muutoksista tai tuotantotoiminnan lopettamisesta tai sijainnin muuttumisesta.

2. Aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin asetuksen (EY) N:o 1290/2005 33 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

VI OSASTO

HALLINTO, VALVONTA JA TIEDOTUS

I LUKU

HALLINTO JA VALVONTA

73 artikla

Komission velvollisuudet

Komissio toteuttaa asetuksen (EY) N:o 1290/2005 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä ja tarkastuksia varmistaakseen moitteettoman varainhoidon perustamissopimuksen 274 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa.

74 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan kaikki lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset asetuksen (EY) N:o 1290/2005 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että yhteisön taloudelliset edut suojataan tehokkaasti.

2. Jäsenvaltion on nimettävä kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta seuraavat viranomaiset:

a) kyseisen ohjelman hallinnoimisesta vastaava hallintoviranomainen, joka voi olla julkinen tai yksityinen kansallisella tai alueellisella tasolla toimiva elin taikka jäsenvaltio itse silloin, kun se suorittaa kyseisen tehtävän;

b) hyväksytty maksajavirasto asetuksen (EY) N:o 1290/2005 6 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä;

c) todistuksen myöntävä elin asetuksen (EY) N:o 1290/2005 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

3. Jäsenvaltion on varmistettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta, että sellainen asiaa koskeva hallinto- ja valvontajärjestelmä on perustettu, jolla taataan selkeä tehtävien jako ja erottelu hallintoviranomaisen ja muiden elinten välillä. Jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

4. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti, joissa säädetään esimerkiksi, että tarkastusten lajin ja intensiteetin valinnassa on otettava huomioon eri maaseudun kehittämistoimenpiteiden luonne.

75 artikla

Hallintoviranomainen

1. Hallintoviranomainen on vastuussa ohjelman tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta ja erityisesti:

a) sen varmistamisesta, että rahoitettavat toimet valitaan maaseudun kehittämisohjelmiin sovellettavien perusteiden mukaisesti;

▼B

b) sen varmistamisesta, että käytössä on seurantaa ja arviointia varten riittävä tietokoneistettu järjestelmä täytäntöönpanoa koskevien tilastotietojen kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi;

c) sen varmistamisesta, että:

i) tuensaajille ja muille toimien täytäntöönpanoon osallistuville tahoille ilmoitetaan niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja että niillä on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville taloustoimille,

ii) tuensaajat ja muut toimien täytäntöönpanoon osallistuvat tahot ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimittamista hallintoviranomaiselle sekä tuotoksen ja tulosten kirjaamista;

d) sen varmistamisesta, että ohjelmien arvioinneissa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja ja yhteisiä seuranta- ja arviointisääntöjä, sekä laadittujen arviointien toimittamisesta asianomaisille kansallisille viranomaisille ja komissiolle;

e) seurantakomitean toiminnan johtamisesta ja sellaisten asiakirjojen lähettämisestä sille, jotka vaaditaan ohjelman täytäntöönpanon seurantaan ohjelman erityistavoitteet huomioon ottaen;

f) jäljempänä 76 artiklassa tarkoitettujen julkistamista koskevien velvoitteiden noudattamisen varmistamisesta;

g) vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen laadinnasta ja sen toimittamisesta komissiolle seurantakomitean antaman hyväksynnän jälkeen;

h) sen varmistamisesta, että maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen toimien osalta kaikki tarvittavat tiedot erityisesti toteutetuista menettelyistä ja kaikista suoritetuista tarkastuksista ennen kuin maksut hyväksytään.

2. Vaikka osa hallintoviranomaisen tehtävistä siirrettäisiin toiselle elimelle, hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta.

II LUKU

TIEDOTUS JA JULKISTAMINEN

76 artikla

Tiedotus ja julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on tiedotettava kansallisista strategiasuunnitelmista, maaseudun kehittämisohjelmista ja yhteisön rahoitusosuuksista ja julkistettava ne.

Tiedotus on suunnattava yleisölle. Sen tavoitteena on korostaa yhteisön roolia ja varmistaa maaseuturahastosta myönnettävän tuen avoimuus.

2. Ohjelman hallintoviranomainen vastaa ohjelman julkistamisesta seuraavasti:

a) Se ilmoittaa mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistäville elimille sekä asiaan liittyville kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan lukien, ohjelman tarjoamista

▼B

mahdollisuuksista ja säännöistä, jotka koskevat siitä saatavaa rahoitusta.

b) Se ilmoittaa tuensaajille yhteisön rahoitusosuudesta.

c) Se tiedottaa yleisölle yhteisön osuudesta ohjelmissa ja ohjelmien tuloksista.

VII OSASTO

SEURANTA JA ARVIOINTI

I LUKU

SEURANTA

77 artikla

Seurantakomitea

1. Seurantakomitea on perustettava kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa varten kolmen kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksen tekemisestä.

Kukin seurantakomitea laatii tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa suorittamiseksi työjärjestyksensä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisia, oikeudellisia ja taloudellisia puitteita noudattaen ja vahvistaa sen yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa.

2. Kunkin seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

Jäsenvaltio päättää komitean kokoonpanosta; komiteaan on kuuluttava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit.

Komission edustajat voivat osallistua omasta aloitteestaan seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

3. Jäsenvaltiot, joilla on alueellisia ohjelmia, voivat perustaa kansallisen seurantakomitean koordinoimaan alueellisten ohjelmien täytäntöönpanoa suhteessa kansalliseen strategiaan ja varojen käyttöön.

78 artikla

Seurantakomitean velvollisuudet

Seurantakomitean on huolehdittava maaseudun kehittämisohjelman täytäntöönpanon tehokkuudesta. Sitä varten:

a) seurantakomiteaa on kuultava rahoitettavien toimien valintaperusteista neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksestä. Valintaperusteita on tarkistettava ohjelmatyön tarpeita vastaavasti;

b) seurantakomitean on säännöllisesti tarkasteltava ohjelman erityistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä hallintoviranomaisen sille toimittamien asiakirjojen perusteella;

c) sen on tarkasteltava täytäntöönpanon tuloksia, erityisesti kullekin toimintalinjalle asetettujen tavoitteiden saavuttamista ja jatkuvia arviointeja;

▼B

d) sen on tutkittava vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja viimeistä täytäntöönpanokertomusta ja hyväksyttävä ne ennen niiden komissiolle lähettämistä;

e) se voi ehdottaa hallintoviranomaiselle mitä tahansa ohjelman mukautusta tai tarkistusta, jonka tavoitteena on 4 artiklassa mainittujen maaseuturahaston tavoitteiden saavuttaminen tai ohjelman hallinnon parantaminen, varainhoito mukaan luettuna;

f) sen on tutkittava kaikki ehdotukset maaseuturahaston tukea koskevan komission päätöksen sisällön muuttamiseksi ja hyväksyttävä ne.

79 artikla

Seurantamenettelyt

1. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on seurattava toimenpideohjelman täytäntöönpanon laatua.

2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on toteutettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman seuranta rahoitusta, tuotosta ja tuloksia koskevien indikaattoreiden perusteella.

80 artikla

Yhteiset seuranta- ja arviointisäännöt

Yhteiset seuranta- ja arviointisäännöt laaditaan komission ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä ja vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Säännöissä määritellään rajoitettu määrä yhteisiä indikaattoreita, joita sovelletaan kuhunkin ohjelmaan.

81 artikla

Indikaattorit

1. Maaseudun kehittämisohjelmien edistymistä, tehokkuutta ja toimivuutta mitataan indikaattorein, jotka liittyvät perustason tilanteeseen ja ohjelmien rahoituksen toteutumiseen, tuotokseen, tuloksiin ja vaikutuksiin.

2. Kussakin maaseudun kehittämisohjelmassa on määriteltävä rajoitettu määrä juuri kyseistä ohjelmaa varten vahvistettuja lisäindikaattoreita.

3. Indikaattoreihin liittyvät tiedot jaotellaan tuensaajien sukupuolen ja iän mukaan, jos se on tukitoimen luonteen kannalta mahdollista.

82 artikla

Vuotuinen täytäntöönpanokertomus

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava ohjelman täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen kertomus komissiolle ensimmäisen kerran vuonna 2008 ja sen jälkeen vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Hallintoviranomaisen on lähetettävä viimeinen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva kertomus komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.

2. Kunkin vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

▼B

a) yleisten edellytysten muutokset, jotka vaikuttavat suoraan ohjelman täytäntöönpanoedellytyksiin, sekä yhteisön ja kansallisten politiikkojen muutokset, jotka vaikuttavat maaseuturahaston ja muiden rahoitusvälineiden väliseen johdonmukaisuuteen;

b) ohjelman edistyminen suhteessa asetettuihin tavoitteisiin tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella;

c) ohjelman rahoituksen toteutus, jossa esitetään kunkin toimenpiteen osalta ilmoitus tuensaajille maksetuista menoista; jos ohjelma kattaa lähentymistavoitealueita, menot on eriteltävä;

d) yhteenveto jatkuvan arvioinnin toimista 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

e) toimet, jotka hallintoviranomainen ja seurantakomitea ovat toteuttaneet ohjelman täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi, erityisesti:

   i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet,

   ii) yhteenveto kaikista ohjelman hallinnossa kohdatuista merkittävistä ongelmista ja toteutetuista toimenpiteistä, 83 artiklan nojalla tehtyihin huomautuksiin perustuvat toimet mukaan luettuina,

   iii) teknisen avun käyttö,

   iv) toimet, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen 76 artiklan mukaisesti;

f) ilmoitus tuen ja yhteisön politiikkojen vastaavuudesta, mukaan lukien kohdattujen ongelmien määrittely ja niiden ratkaisemiseksi toteutetut toimenpiteet;

g) tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1290/2005 33 artiklan mukainen takaisinperityn tuen uudelleenkäyttö.

3. Kertomus katsotaan hyväksyttäväksi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 26 artiklan soveltamisen kannalta, jos se sisältää kaikki 2 kohdassa luetellut tiedot ja mahdollistaa ohjelman täytäntöönpanon arvioinnin.

Hallintoviranomaisen lähetettyä vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen komissiolla on kaksi kuukautta aikaa esittää huomautuksiaan. Tämä määräaika on ohjelman viimeisen kertomuksen osalta viisi kuukautta. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

4. Edellä 66 artiklan 3 kohdassa säädettyihin eritysohjelmiin liittyviä vuotuisia täytäntöönpanokertomuksia koskevat yksityiskohdat vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

83 artikla

Ohjelmien vuosittainen tarkastelu

1. Komissio ja hallintoviranomainen tarkastelevat joka vuosi vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen esittämisen yhteydessä edeltävänä vuonna saavutettuja tärkeimpiä tuloksia niiden menettelyjen mukaisesti, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio ja hallintoviranomainen yhteisymmärryksessä määrittelevät.

▼B

2. Komissio voi esittää tämän tarkastelun perusteella huomautuksia jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle, joka ilmoittaa niistä seurantakomitealle. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle huomautusten perusteella toteutetuista toimista.

II LUKU

ARVIOINTI

84 artikla

Yleiset säännökset

1. Maaseudun kehittämisohjelmiin sovelletaan ennakko-, väli- ja jälkiarviointia 85—87 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Arviointien tavoitteena on parantaa maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanon laatua, tehokkuutta ja toimivuutta. Niissä on arvioitava ohjelmien vaikutukset suhteessa 9 artiklassa säädettyihin yhteisön strategisiin suuntaviivoihin sekä kyseisten jäsenvaltioiden ja alueiden maaseudun kehittämisessä kohtaamiin erityisongelmiin ottaen huomioon kestävän kehityksen vaatimukset ja ympäristövaikutukset, jotka vastaavat asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön vaatimuksia.

3. Arviointi on organisoitava tapauksen mukaan joko jäsenvaltion tai komission vastuulla.

4. Edellä 1 kohdassa mainitut arvioinnit on annettava riippumattomien arvioijien tehtäväksi. Tulokset on saatettava yleisesti saataville, jollei Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1049/2001 ([1]) muuta johdu.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava arviointien toteuttamiseen tarvittavista taloudellisista ja henkilöresursseista, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä käytettävä seurantajärjestelmään sisältyviä erilaisia tietoja.

6. Jäsenvaltiot ja komissio sopivat arviointimenetelmistä ja -standardeista, joita sovelletaan komission aloitteesta 80 artiklassa säädetyissä puitteissa.

85 artikla

Ennakkoarviointi

1. Ennakkoarviointi on osa kunkin maaseudun kehittämisohjelman laadintaa, ja sen tavoitteena on optimoida talousarviomäärärahojen jakoa ja parantaa ohjelmatyön laatua. Sen avulla määritellään ja arvioidaan keskipitkän ja pitkän aikavälin tarpeita, asetettuja tavoitteita, odotettavissa olevia tuloksia, määrällisiä tavoitteita ja erityisesti niiden vaikutuksia suhteessa perustason tilanteeseen, yhteisön lisäarvoa, yhteisön ensisijaisten tavoitteiden huomioon ottamisen tasoa, edelliseltä ohjelmakaudelta saatuja kokemuksia sekä täytäntöönpanoa, seurantaa, arviointia ja varainhoitoa koskevien menettelyjen laatua.

2. Ennakkoarviointi toteutetaan jäsenvaltion vastuulla.

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

86 artikla

Väli- ja jälkiarviointi

1. Jäsenvaltioiden on luotava kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle jatkuvan arvioinnin järjestelmä.

2. Ohjelman hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on sovellettava jatkuvaa arviointia:

a) tarkastellakseen ohjelman edistymistä suhteessa sen tavoitteisiin tulosindikaattorien ja tapauksen mukaan vaikutusindikaattorien perusteella;

b) parantaakseen ohjelmien ja niiden täytäntöönpanon laatua;

c) tarkastellakseen ohjelmiin tehtäviä merkittäviä muutoksia koskevia ehdotuksia;

d) valmistellakseen väli- ja jälkiarviointia.

3. Hallintoviranomaisen on vuodesta 2008 alkaen raportoitava vuosittain seurantakomitealle jatkuvasta arvioinnista. Yhteenveto arviointitoimista sisällytetään 82 artiklassa säädettyyn vuotuiseen täytäntöönpanokertomukseen.

4. Jatkuva arviointi toteutetaan vuonna 2010 erillisenä väliarviointikertomuksena. Väliarvioinnissa ehdotetaan toimenpiteitä ohjelmien ja niiden täytäntöönpanon laadun parantamiseksi.

Väliarviointikertomuksista laaditaan komission aloitteesta yhteenveto.

5. Jatkuva arviointi toteutetaan vuonna 2015 erillisenä jälkiarviointikertomuksena.

6. Väli- ja jälkiarvioinnissa tarkastellaan varojen käyttöastetta, maaseuturahaston ohjelmatyön toimivuutta ja tehokkuutta sekä sen sosiaalistaloudellisia vaikutuksia ja vaikutuksia yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin. Niissä on käsiteltävä ohjelman tavoitteita ja pyrittävä hyödyntämään maaseudun kehittämispolitiikasta saatuja kokemuksia. Niissä on eriteltävä tekijät, jotka johtivat ohjelmien täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistumiseen myös kestävän kehityksen kannalta ja määritettävä parhaat menettelytavat.

7. Jatkuva arviointi on järjestettävä hallintoviranomaisen aloitteesta yhteistyössä komission kanssa. Se on järjestettävä monivuotiselta pohjalta, ja sen on katettava kausi 2007—2015.

8. Komissio organisoi omasta aloitteestaan koulutusta, parhaiden menettelytapojen vaihtoa ja tiedotusta koskevia toimenpiteitä, jotka on suunnattu jatkuvan arvioinnin toteuttajille, jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja seurantakomitean jäsenille, sekä järjestää aihekohtaisia arviointeja ja yhteenvetoarviointeja.

87 artikla

Jälkiarviointien yhteenveto

1. Jälkiarviointien yhteenveto laaditaan komission vastuulla jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen välisessä yhteistyössä; hallintoviranomaisen on koottava yhteenvedon laatimiseen tarvittavat tiedot.

▼B

2. Jälkiarviointien yhteenveto on saatettava päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

VIII OSASTO

VALTIONTUKI

88 artikla

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87—89 artiklaa.

Perustamissopimuksen 87—89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta rahoitusosuuksiin, jotka jäsenvaltiot myöntävät yhteisön rahoituksen täydennykseksi maaseudun kehittämistoimenpiteisiin perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla tämän asetuksen mukaisesti.

2. Maatilojen nykyaikaistamiseen ei saa myöntää tukea, joka ylittää 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti liitteessä vahvistetut prosenttiosuudet. Tämä kielto ei koske investointitukia, jotka myönnetään:

a) investointeihin, jotka toteutetaan pääasiallisesti yleisen edun vuoksi ja maa- ja metsätaloustoimintojen muovaamien perinteisten maisemien säilyttämiseksi taikka maatilan rakennusten uudelleen sijoittamisen yhteydessä;

b) ympäristönsuojeluun ja ympäristön parantamiseen;

c) karjatilojen hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvoinnin parantamiseen sekä työpaikan työturvallisuuteen liittyvien olosuhteiden parantamiseen.

3. Viljelijöille ei saa myöntää valtiontukea vuoristoalueilla ja muilla alueilla esiintyvien luonnonhaittojen korvaamiseksi, ellei se täytä 37 artiklassa asetettuja vaatimuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan kuitenkin myöntää vahvistetut määrät ylittävää lisätukea 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Viljelijöille ei saa myöntää valtiontukea maatalouden ympäristösitoumuksiin tai eläinten hyvinvointia koskeviin sitoumuksiin, jotka eivät täytä edellisten osalta 39 artiklassa tai jälkimmäisten osalta 40 artiklassa asetettuja vaatimuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan kuitenkin myöntää 39 artiklan 4 kohdan ja 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti liitteessä vahvistetut määrät ylittävää lisätukea. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa voidaan poiketa 39 artiklan 3 kohdan ja 40 artiklan 2 kohdan mukaisten sitoumusten vähimmäiskestosta.

5. Viljelijöille ei saa myöntää yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristönsuojelua, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen myönnettävää valtiontukea, elleivät 31 artiklassa asetetut edellytykset täyty. Voidaan kuitenkin myöntää kyseisen artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea, jonka tarkoituksena on auttaa viljelijöitä noudattamaan yhteisön vaatimuksia tiukempaa kansallista lainsäädäntöä.

6. Jos asiasta ei ole säädetty yhteisön lainsäädännössä, viljelijöille ei saa myöntää kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä

▼B

työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen myönnettävää valtiontukea, elleivät 31 artiklassa asetetut edellytykset täyty. Mainitun 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti liitteessä vahvistetut määrät ylittävää lisätukea voidaan myöntää, jos se on perusteltua 31 artiklan nojalla.

89 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi valtiontuki yhteisön tukea saavan maaseudun kehittämisen lisärahoitukseen, ja komissio hyväksyy sen tämän asetuksen mukaisesti osana 16 artiklassa tarkoitettua ohjelmatyötä. Näin ilmoitettuun tukeen ei sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä.

IX OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

90 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa maaseudun kehittämiskomitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

91 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän asetuksen eräissä säännöksissä esitettyjen toimenpiteiden lisäksi tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti:

a) ehdotettujen maaseudun kehittämisohjelmien esittäminen;

b) maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat vaatimukset.

92 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos on tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla voidaan helpottaa siirtymistä nykyisestä järjestelmästä tällä asetuksella perustettuun järjestelmään, tällaisia toimenpiteitä on toteutettava 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan erityisesti 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen päättyvän, komission hyväksymän EMOTR: n ohjaus- tai tukiosastosta myönnettävän yhteisön nykyisen tuen yhdentämiseksi tässä

▼B

asetuksessa säädettyyn maaseudun kehittämistukeen sekä vuosien 2000—2006 ohjelmien jälkiarvioinnin kattamiseksi.

93 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1257/1999 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen lukuun ottamatta 13 artiklan a kohtaa, 14 artiklan 1 kohtaa ja 14 artiklan 2 kohdan kahta ensimmäistä luetelmakohtaa, 15 artiklaa, 17—20 artiklaa, 51 artiklan 3 kohtaa ja 55 artiklan 4 kohtaa sekä liitteen I sitä osaa, jossa määritellään 15 artiklan 3 kohdan mukaiset määrät. Nämä säännökset kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, edellyttäen, että asiasta on annettu neuvoston säädös perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Asetusta (EY) N:o 1257/1999 sovelletaan edelleenkin toimiin, jotka komissio on hyväksynyt mainitun asetuksen nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

2. Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 950/97 21 artiklan 2 kohdan nojalla annetut neuvoston direktiivit ja päätökset epäsuotuisien alueiden luettelojen vahvistamisesta ja muuttamisesta, edellyttäen, että asiasta on annettu neuvoston säädös perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

94 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaa ohjelmakautta koskevaan yhteisön tukeen. Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta ennen kuin yhteisön lainsäädäntö, jolla annetaan 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaa ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvää kautta koskevat EAKR: ää, ESR: ää ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännökset, tulee voimaan, lukuun ottamatta sen 9, 90, 91 ja 92 artiklaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, 37 artiklaa, 50 artiklan 2—4 kohtaa ja 88 artiklan 3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen edellyttäen, että asiasta on annettu neuvoston säädös perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

TUKIMÄÄRÄT JA -PROSENTIT

Artikla	Tarkoitus	Määrä euroina tai prosentteina	
22 (2)	Aloitustuki (*)	55 000	
23 (6)	Varhaiseläke	18 000	Luopujaa kohti vuodessa
		180 000	Kokonaistuki luopujaa kohti
		4 000	Työntekijää kohti vuodessa
		40 000	Kokonaistuki työntekijää kohti
24 (2)	Neuvontapalvelut	80 %	Tukikelpoisista kustannuksista neuvontapalvelua kohti
		1 500	Tukikelpoinen enimmäismäärä
26 (2)	Tuki-intensiteetti maatilojen nykyaikaistamiseksi	60 %	Tukikelpoisten investointien määrästä nuorta viljelijää kohti 36 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla
		50 %	Tukikelpoisten investointien määrästä muita viljelijöitä kohti 36 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla
		50 %	Tukikelpoisten investointien määrästä nuorta viljelijää kohti muilla alueilla
		40 %	Tukikelpoisten investointien määrästä muita viljelijöitä kohti muilla alueilla
		75 %	Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla
		75 %	►M1 ►C2 Tukikelpoisten investointien määrästä jäsenvaltioissa, jotka liittyivät yhteisöön 1. toukokuuta 2004, sekä Bulgariassa ja Romaniassa, jotta neuvoston direktiivi 91/676/ETY ([1]) pantaisiin täytäntöön enintään neljän vuoden kuluessa liittymispäivästä lukien kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. ◄ ◄
27 (3)	Tuki-intensiteetti metsien taloudellisen arvon parantamiseksi	60 % (**)	Tukikelpoisten investointien määrästä 36 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla
		50 %	Tukikelpoisten investointien määrästä muilla alueilla

▼B

Artikla	Tarkoitus	Määrä euroina tai prosentteina	
		85 % (**)	Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla
28 (2)	Tuki-intensiteetti maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisäämiseksi	50 %	Tukikelpoisten investointien määrästä lähentymistavoite-kelpoisilla alueilla
		40 %	Tukikelpoisten investointien määrästä muilla alueilla
		75 %	Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla
		65 %	Tukikelpoisten investointien määrästä asetuksessa (ETY) N: o 2019/93 tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla
31 (2)	Tuen enimmäismäärä vaatimusten noudattamiseksi	10 000	Tilaa kohti
32 (2)	Tuen enimmäismäärä elintarvikkeiden laatujärjestelmiin osallistumiseksi	3 000	Tilaa kohti
33	Tuki-intensiteetti tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten	70 %	Toimen tukikelpoisista kustannuksista
34 (3)	Enimmäismäärä osittaisille omavaraistiloille	1 500	Maatilaa kohti vuodessa
35 (2)	Tuottajaryhmät: enimmäismäärä prosenttiosuutena hyväksymistä seuraavien ensimmäisten viiden vuoden aikana kaupan pidetystä tuotannosta	5 %, 5 %, 4 %, 3 % ja 2 % (***)	Vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden kaupan pidetystä, enintään 1 000 000 euron tuotannosta
		2,5 %, 2,5 %, 2,0 %, 1,5 % ja 1,5 %	Vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden kaupan pidetystä, yli 1 000 000 euron tuotannosta
	Mutta ensimmäisten viiden vuoden osalta ei yli seuraavien määrien:	100 000 100 000 80 000 60 000 50 000	Ensimmäisenä vuonna Toisena vuonna Kolmantena vuonna Neljäntenä vuonna Viidentenä vuonna
37 (3)	Luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä	25	KMM-hehtaaria kohti
	Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä vuoristoalueilla	250	KMM-hehtaaria kohti

▼B

Artikla	Tarkoitus	Määrä euroina tai prosentteina	
	Enimmäiskorvaus alueilla, joilla esiintyy muita haittoja	150	KMM-hehtaaria kohti
38 (2)	Alkuperäinen Natura 2000 - tuen enimmäismäärä enintään viideksi vuodeksi	500 (****)	KMM-hehtaaria kohti
	Tavanomainen Natura 2000 - tuen enimmäismäärä	200 (****)	KMM-hehtaaria kohti
39 (4)	Yksivuotiset kasvit	600 (****)	Hehtaaria kohti
	Erikoistuneet monivuotiset viljelmät	900 (****)	Hehtaaria kohti
	Maan muu käyttö	450 (****)	Hehtaaria kohti
	Alkuperäisrodut, joiden kasvatus uhkaa loppua	200 (****)	Eläinyksikköä kohti
40 (3)	Eläinten hyvinvointi	500	Eläinyksikköä kohti
43 (4)	Metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi maksettavan vuotuisen palkkion enimmäismäärä		
	— viljelijöille ja näiden yhdistyksille	700	Hehtaaria kohti
	— muulle luonnolliselle henkilölle tai yksityis-oikeudelliselle yhteisölle	150	Hehtaaria kohti
43 (4), 44 (4) ja 45 (3)	— Tuki-intensiteetti perustamiskustannuksia varten	80 % (**)	Tukikelpoisista investoinneista 36 artiklan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla
		70 %	Tukikelpoisista investoinneista muilla alueilla
		85 % (**)	Tukikelpoisista investoinneista syrjäisimmillä alueilla
46 ja 47 (2)	Natura 2000 ja vuotuinen metsätalouden ympäristötuki		
	— Tuki vähintään	40	Hehtaaria kohti
	— Tuki enintään	200 (****)	Hehtaaria kohti

([1]) Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) Aloitustuki voidaan antaa yhtenäisenä palkkiona, jonka enimmäismäärä on 40 000 euroa, tai korkotukena, jonka pääomitettu arvo voi olla enintään 40 000 euroa. Jos molemmat tukimuodot yhdistetään, tuen enimmäismäärä voi olla 55 000 euroa.

(**) Ei sovelleta valtion omistamiin trooppisiin tai subtrooppisiin metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen pienten Egeanmeren saarten ja Ranskan merentakaisten departementtien metsäaloihin.

(***) Maltan osalta komissio voi vahvistaa tuen vähimmäismäärän tuotantosektoreille, joilla kokonaistuotos on äärimmäisen pieni.

(****) Näitä määriä voidaan poikkeustapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämisohjelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.